75STE JAARGANG No. 9847

VRIJDAG 20 JUNI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 — Telefoons: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Gouverneur stelt waarnemingsstation te Sta. Barbara in gebruik



Een overzicht van het terrein van de Smithsonian Satellite Optical Tracking Station" op Sta Barbara-farm tijdens de officiële opening gistermiddag van het station. Uiterst links staande dr Hynck tijdens zijn rede.

Dr. HYNEK schetst Curaçaos gunstige positie als observatiepost

Willemstad. — Onder belangstelling van vele genodigden w.o. Z. E. Gouverneur Speekenbrink. Wnd. Gouverneur Winkel, Z. H. E. Mgr. Holterman, Minister President Jonckheer, de ministers Booi, Beaujon, Kroon, de Gevolmachtigde minister Lampe, verschillende statenleden, C. Z. N. A. Goossens, leden van het Corps Consulaire en andere autoriteiten, opende gistermiddag Gouverneur Speekenbrink met het doorknippen van een lint de „Smithsonian Satellite optical tracking station", op het terrein van de Sta. Barbara farm.

Alvorens Dr. Joseph Allen Hynek, directeur van het Smithsonian Astrophysical observatory en Gouverneur Speekenbrink gelegenheid kregen het woord te voeren, gaf de heer Percy Cohen Henriquez een korte overzicht van hetgeen gebeuren ging. Deze korte inleiding werd gevolgd door het Curaçaose, het Nederlandse en het Amerikaanse volkslied.

Hierna sprak Dr. J. A. Hynek.

Dr. Hynek zette de reden uiteen waarom Curaçao voor dit station was uitgekozen. Behalve dat hier Prof. Roeloffs zijn Astronomisch station zou vestigen, waardoor de leden van het Amerikaanse stations over correcte gegevens zouden beschikken, was er een ander belangrijk punt voor Curaçaos keuze. Namelijk het klimaat dat hier zeer constant is, waardoor bijna altijd met vrij grote zekerheid de weersomstandigheden kunnen worden voorspeld.

Ook Curaçaos ligging ten opzichte van de banen der satellieten sprak in deze een hartig woordje mede.

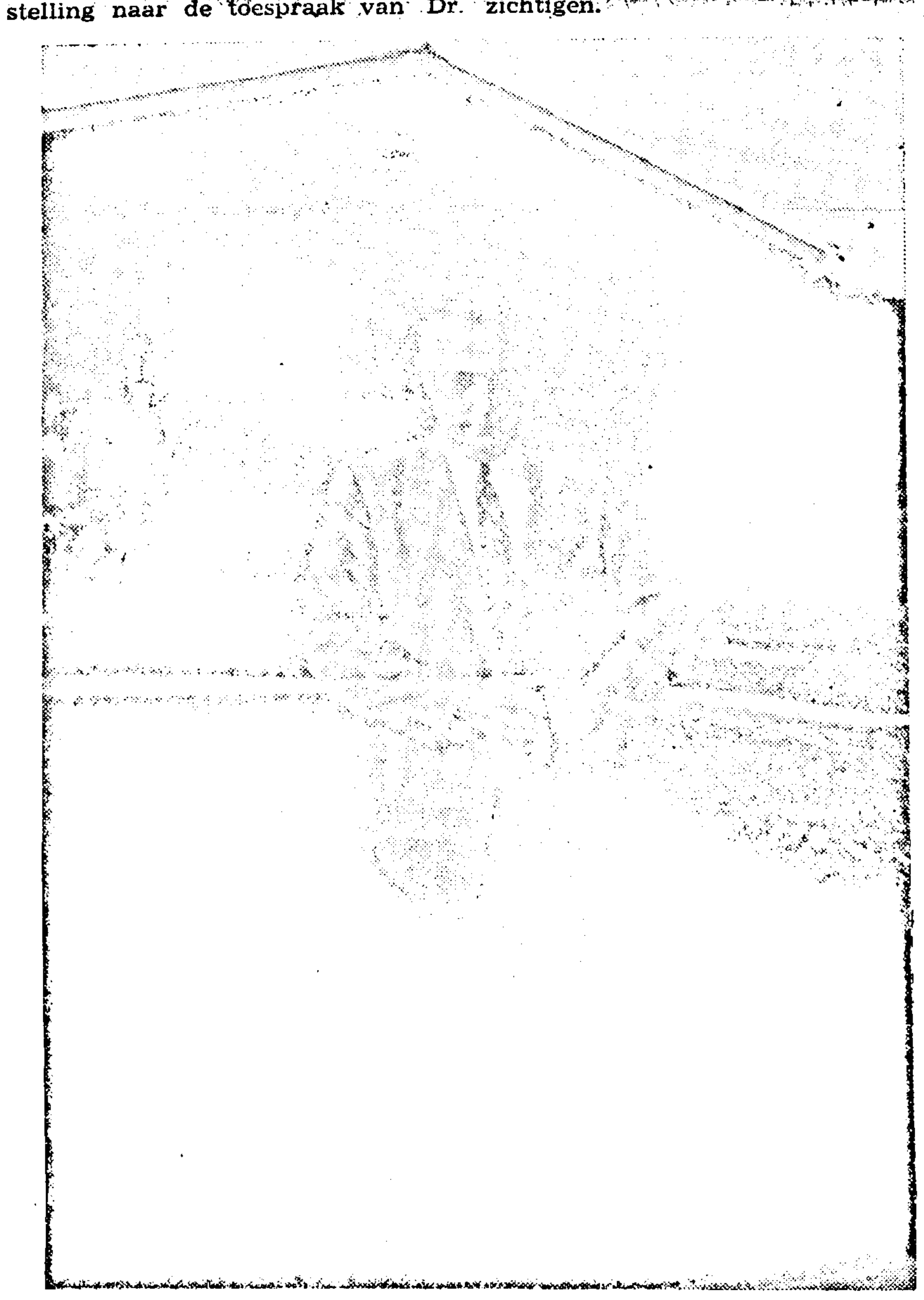
Hierna sprak Z. E. Gouverneur Speekenbrink een rede uit.

Hij zeide o.m. dat zonder twijfel alle aanwezigen met veel belangstelling naar de toespraak van Dr. Hynck hebben geluisterd het hem een groot genoegen was de persoon van Dr. Hynek hier te mogen begroeten.

De bevolking van deze kleine eilanden aldus spreker is trots op haar bescheiden aandeel in de ontwikkeling van de wetenschap gedurende het internationaal geofysisch jaar.

De Gouverneur besloot zijn rede met de hoop uit te spreken, dat de Almachtige alle geleerden in de wereld kracht zou mogen geven om hun wetenschap tot werkelijk heil van de mensheid aan te wenden.

Hierna ging de Gouverneur tot de officiële opening van het station, waarna de aanwezigen in de gelegenheid werden gesteld dit te bezichtigen.



Gouverneur Speekenbrink tijdens het doorknippen van het lint, dat toegang tot de observatie-kamer versperde. Met deze handeling was het station officieel geopend.

Wapensmokkel in Mexico ontdekt

Mexicostad. — Dezer dagen is in de Mexicaanse staat Sinaloa een belangrijke smokkelaffaire in wapens ontdekt.

Een zekere Alfonso Lopez werd in een van de voornaamste hotels van Culiacan betrapt in het bezit van bijna 40.000 patronen, talrijke geweren en andere wapens. Hij is ingerekend.

Er is een onderzoek ingesteld en verwacht wordt, dat spoedig talrijke leden van de smokkelbende zullen worden gearresteerd.

TRUJILLO boos omdat zijn zoon gezakt is!

New York. — Dertig Domikaanse officieren en cadetten, die hun opleiding voortzetten of hun opleiding ontvingen op militaire academies in de Verenigde Staten hebben opdracht gekregen onmiddellijk naar de Domikaanse republiek terug te keren. Dit besluit werd bekendgemaakt door generaal Jose Garcia, staatssecretaris der strijdkrachten van de Dominikaanse republiek.

Op deze maatregel is geen toelichting gegeven, maar het is bekend, dat generaal Rafael Trujillo junior, een zoon van de dictador van de Dominikaanse republiek, onlangs is gezakt voor zijn examen aan de militaire academie te Fort Leavensworth, en dat zijn vader dit als een persoonlijke belediging beschouwt.

BIDAULT vraagt steun voor een Nat. Christen Democratische beweging

Parijs. — Oud-Premier Georges Bidault, leider van de nationalistische minderheid in de R. K. Republikeinse Volkspartij (M. R.P.). heeft een oproep gedaan tot steun aan een Nationale Christen-Democratische beweging voor de redding van het land en de bescherming van de fundamentele vrijheden.

In een verklaring noemde Bidault een van de doeleinden van deze beweging de verdediging en voortzetting van een verenigde Europa een versterking van de NAVO en het behoud van „Frankrijk, Frans-Algerië en de Franse overzeese gebieden".

De oud-premier had een langdurig onderhouden met Soustelle, de voormalige gouverneur-Generaal van Algerië die een paar dagen in parijs is.

In de verklaring van Bidault wordt de beoogde beweging niet als een politieke partij beschreven. Ook gaf hij ondanks zijn verwijzing naar het werk van De Gaulle niet te kennen, of de beweging noodzakelijkerwijze de politiek ván De Gaulle zal volgen.

ANTILLEN definitief 6 oktober ter stembus

Willemstad. — Gisteren is het Landsbesluit getekend, waarbij de verkiezingen voor de Staten der Nederlandse Antillen op maandag 6 oktober aanstaande worden vastgesteld. De kandidaatstelling vindt plaats op 30 juli.

Tevens verscheen gisteren de ministeriële beschikking waarbij de leden van het Hoofdstembureau werden benoemd.

Tot lid tevens plaatsvervangend voorzitter werd benoemddeheer A. L. Hollander, hoofd afdeling burgerlijke stand, bevolkingsregister en verkiezingen. Tot leden: R. J. Isa, S. B. Abbad en D. L. Capriles.

De plaatsvervangende leden zijn: drs. W. R. Donner, P. v.d. Hoeven en mevr. mr. M. E. Monte-Boskaljon.

J. W. L. LEERDAM bij auto-ongeval om het leven gekomen

Philipsburg. — Op Sint Maarten vond er met een politie-jeep een ongeluk met dodelijke afloop plaats. De bestuurder, agent van politie J. W. L. Leerdam, die na het ongeluk in het hospitaal werd opgenomen, overleed aan een opgelopen schedelbasisfraktuur.

„Dyrna-Boar" ruimtevaartuig dat mens kan vervoeren

Washington. — De Amerikaanse luchtmacht heeft met de vliegtuigfabrieken „Martin" en „Boeing" een contract getekend voor de constructie van een ruimtevaartuig dat een mens zal kunnen vervoeren.

Dit vaartuig, dat de naam „Dyna-Boar" krijgt, zal als een raket worden gelanceerd, als een kunstmaan om de aarde draaien en als vliegtuig op de aarde terugkeren.

Het prototype zal ongeveer 150 miljoen dollar kosten.

Hammarskjoeld tegen militaire interventie in LIBANON

Secretaris-Generaal Hammarskjoeld heeft het te Beiroet duidelijk gemaakt, dat hij tegen Amerikaanse of Britse interventie in Libanon is gekant, zo is in officiële Libanese kringen verklaard. Hij zou van oordeel zijn dat waarnemers van de V.N. voldoende in staat zullen zijn om de grenzen te controleren.

Naar in diplomatieke kringen te Beiroet verluidt, doen de Westelijke mogendheden hun best om president Sjamoen er van te overtuigen, dat hij onmiddellijk alles in het werk moet stellen om de opstand neer te slaan daar het anders wellicht te laat zal zijn. De Westelijke ambassadeurs zouden er de nadruk op leggen dat de tijd voor de opstandelingen werkt. Nu is de krachtsverhouding zo, dat het leger de strijd kan winnen, maar de sterke van de opstandelingen neemt toe. Waarnemers die een bezoek hebben gebracht aan het door de opstandelingen bezette deel van de hoofdstad, waren verbaasd over de betrekkelijk lichte bewapening van de rebellen, voornamelijk bestaande uit geweren en enkele lichte machinegeweren, terwijl de eenheden van het leger rondom beschikken over pantserwagens en zwaar anti-tankgeschut. De Westelijke diplomaten zouden trachten president Sjamoen er toe te bewegen de stafchef van het leger, generaal Foead Sjehab, te ontslaan als deze het leger niet opdracht geeft om een offensief te beginnen.

Volgens diplomatieke kringen is het Westen van oordeel dat een afsluiting van de Syrische-Libanese grens een noemswaardige verandering in de toestand zal brengen als de veiligheidstroepen niet een beslissende actie beginnen. Daarom zouden de Westelijke mogendheden ook niet veel voor interventie voelen, ook al zou dat alleen in de vorm van patrouillering langs de genoemde grens zijn. Secretaris-generaal Hammerskjoeld heeft inmiddels een onderhoud met president Sjamoen in diens versterkte paleis gehad.



Een jury van meisjes tussen 10 en 14 jaar heeft de Grand Prix voor kinderliteratuur toegekend aan de Franse schrijver Paul Jacques Bonzon uit Valence voor zijn boek: „De waaier van Sevilla". Op de foto: de gelukkige winnaar te midden van zijn jeugdige juryleden-bewonderaarsters.

Prinses BEATRIX voorkomt nauwelijks een aanrijding

Slippartij op gladde RIJKSWEG no. 12 nabij UTRECHT

Utrecht. — Prinses Beatrix heeft dezer dagen ternauwernood een aanrijding kunnen voorkomen. Slechts door op het laatste ogenblik een ruk te geven aan het stuur van haar auto, gelukte het haar een voor haar rijdende scooter, die plotseling hevig was gaan slippen, te ontwijken. Zij kreeg de wagen niet dadelijk onder contrôle, aangezien het wegdek met een olielaag was besmeurd, die juist te voren door een lekkende tankauto was achtergelaten.

Het voorval gebeurde op Rijksweg 12 nabij Utrecht. Enige honderden meters voor de brug over de Utrechtse Straatweg, vlak bij de Amsterdamsche Ballastmaatschappij, had een tankwagen olie verloren, waardoor over grote afstand het wegdek voor automobilisten levensgevaarlijk was geworden. Omstreeks kwart over elf passeerde een scooter met daarop twee Duitse jongemannen de brug, onmiddellijk gevolgd door de wagen van prinses Beatrix. Beide reden een snelheid van ongeveer zestig kilometer. Ondanks deze matige vaart slipte de scooter en sloeg even later tegen de grond.

Door snel op de rem te trappen en een manoeuvre met het stuur te maken, kon de prinses nog juist een botsing vermijden, maar daardoor begon ook haar wagen te glijden over de glibberige weg. Na enkele meters echter kreeg zij hem onbeschadigd aan de kant.

Hevig geschrokken en onder de indruk begaf zij zich onmiddellijk naar de scooterrijders, van wie de bestuurder, de 19-jarige Alfred Schneider uit Iserlohn, slechts licht gewond bleek. Vermoedelijk liep hij aan een der knieën kneuzingen op. Enkele minuten later arriveerde reeds een ziekenauto van de Utrechtse G.G.D. Prinses Beatrix hield zich nog geruime tijd op bij het slachtoffer en vervolgde omstreeks half twaalf, nog steeds tamelijk overstuur, haar tocht naar Soestdijk.

Koningin Juliana bezocht ook paviljoen van H. Stoel op Expo te Brussel

Brussel. — H. M. koningin Juliana en prins Bernhard hebben tijdens hun bezoek aan de Expo ook het paviljoen van de H. stoel op de wereldtentoonstelling te Brussel bezichtigd. Het vorstenpaar werd aan de ingang van het paviljoen Civitas Dei verwelkomd door mgr. Forni, apostolisch nuntius te Brussel, en oud-minister Heymans, commissaris-generaal van de H. Stoel bij de wereldtentoonstelling. In het gevolg bevonden zich o.m. jonkheer Teixeira de Mattos, Nederlands ambassadeur te Brussel, en baron Gollot d'Escury, kamerheer in buitengewone dienst.

Op de benedenverdieping van het Vatikaans paviljoen toonde Hare Majesteit bijzondere belangstelling voor de oude bijbels, o.m. voor de bijbel van Leuven uit het jaar 1548. Na een bezoek aan de sectie der pausen werden de koningin en de prins in de afdeling opvoeding en onderwijs verwelkomd door mgr mr F. Op de Coul, voorzitter van deze sectie en direkteur van het R.K. Centraal bureau voor onderwijs en opvoeding, en door rector H. Sondaal, lid van het Nederlands comité. In de afdeling van Imago Christi gaf professor Elbern een korte uiteenzeting over de tentoongestelde schilderijen en beeldhouwwerken.

Vooraleer het Vatikaans paviljoen te verlaten, tekende het koninklijk paar het gulden boek van Civitas Dei.

Het koninklijk bezoek eindigde in de tentoonstellingskerk waar mgr Mampaey, voorzitter van de liturgische commissie, en pater Delavie O.P., vicarius-econoom der kerk, de hoge gasten welkom heetten.

Katholieken in de politiek

Dezer dagen kon de „Amigoe" — in de editie van 16 juni — in een correspondentie uit Suriname wijzen op een vreemde ontwikkeling in de verhouding tussen de P.S.V. en de nog niet zo heel lang bestaande S.V.P. Beide partijen hebben enkele katholieke kandidaten, terwijl de katholieken als zodanig niet in een eigen groepering georganiseerd zijn. In een propaganda-rede heeft de voorzitter van de S.V.P. ter verificatie van zijn beweringen over het nut voor de katholieken om hun stem uit te brengen op zijn partij een beroep gedaan „op het bisschopshuis". Daar komt dan nog bij, dat er in sommige Surinaamse kringen gefluisterd wordt, dat de katholieken alleen maar op **katholieke** kandidaten zouden mogen stemmen.

Behalve dat dit voor de betrekkelijk kleine katholieke groep in Suriname, die zich politiek alleen maar kan uitspreken door zich te scharen óf wel met een bepaalde partij óf wel met geen enkele, een zeer onaangename situatie schept, heeft het er alle schijn van, dat deze fluistercampagne, opgezet wellicht door opportunistische elementen, succes heeft (d.w.z. verwarring sticht) juist omdat er bij sommigen of velen een merkwaardig onjuiste opvatting leeft.

* * *

Er bestaat geen **kerkelijk voorschrift** om op een bepaalde politieke groepering te stemmen. Het is de laatste tijd wel eens meer in onze kolommen opgemerkt — en o.i. terecht — dat een katholieke partij nooit een „kerkelijke" partij is. Dat er zijdens het kerkelijk gezag wel een verbod bestaat om op een bepaalde politieke partij zijn stem uit te brengen (bv. voor de oorlog de N.S.B. in Nederland en de Communisten) bewijst alleen maar, dat er in de politiek alle reden is om zich door godsdienstige en levensbeschouwelijke beginselen te laten leiden. Hieruit volgt op de eerste plaats, dat het in sommige omstandigheden en na bepaalde historische ontwikkelingen zeer goed kan zijn, dat er een zeer sterke katholieke partij bestaat. De K.V.P. in Nederland is daar een zeer goed voorbeeld van.

Dat de kerkelijke overheid in een bepaald land tenvolle rekening houdt met die omstandigheden en die historische ontwikkeling, vormt nog geen aanleiding om die bisschoppen van politiek katholicisme of iets dergelijks te betichten. Het toont alleen maar aan, dat zij een eerlijk en open oog hebben voor de konkrete werkelijkheid. Immers in een gemeenschap van mensen hangen de principen gewoonlijk niet zo maar in de lucht, doch hebben meestal vorm en gestalte gekregen in bepaalde instellingen. Dit historisch gegroeide te willen negeren, zou alleen maar getuigen van droomachtig idealisme.

Overigens mag men niet vergeten, dat bv. zelfs in Nederland bij hun sterke aanbeveling van de katholieke partij de bisschoppen nóóit een **gebod** hebben uitgevaardigd. Dit bewijst eens te meer, dat zelfs in de Nederlandse contreiën, waar de gedachte van een confessionele partij toch wel zéér traditioneel is, men eraan blijft denken, dat de betrekkelijkheid van een en ander een absoluut voorschrift niet verdraagt.

* * *

Er bestaat wel een gedragsregel, die de Kerk in **alle** landen en onder **alle** omstandigheden als bindend beschouwt, omdat dit een gewetensplicht is van **ieder** mens. die leeft in een gezonde democratie: men mag zijn stem alleen geven aan kandidaten, die bewezen hebben, zich bewust te zijn van hun verantwoordelijkheid. **Dit betekent voor een katholiek, dat hij zijn stem niet geeft dan aan iemand, bij wie Gods wetten en de christelijke beginselen veilig zijn krachtens zijn persoonlijke overtuiging.**

Dat in een of ander land, waar de katholieken verspreid zijn over meerdere wel of niet confessionele partijen, zij er elkander een verwijt van maken, niet tot éénzelfde partij te behoren, kan misschien verklaard worden door de mentale black-out, die heel vaak het begeleidende verschijnsel is van een heftige stembusstrijd. Maar het blijft onverkwikkelijk.

— m —

Oak Ridge. — In een atoomcentrale in de Amerikaanse stad Oak Ridge is onlangs een automatisch alarmsignaal gegaan ten teken, dat de hoeveelheid radio-aktieve straling was toegenomen. Als voorzorgsmaatregel werd een aantal gebouwen ontruimd. Er wordt een onderzoek ingesteld.

Ziekenzegen en Kinderhulde op berg Arrarat

Willemstad. — De kinderen en zieken zullen as. zondag gezamenlijk hulde aan Maria brengen. Alle leerlingen van de lagere school, van de vierde klas af, houden een bedetocht en trekken daartoe om vier uur in de namiddag naar de berg Arrarat.

Alle zieken en bejaarden, die bij die zegening willen zijn, zijn van harte welkom en kunnen boven aan de berg aan de voet van het Mariabeeld een plaats vinden. Om vier uur moeten zij aanwezig zijn. Om kwart voor vijf wordt er een kort lof gecelebeerd.

Tijdens dit lof zal Mons. Holterman aan de zieken de zegen met het Allerheiligste geven, terwijl de kinderen de aanroepingen bidden, zoals ze in Lourdes worden gebeden.

Jaarverslag 1957 van de Nederlanden van 1845 — Fatum

Het jaarverslag over 1957 van de Nederlanden van 1845 — Fatum toont aan, dat de zaken van dit grootste verzekeringsconcern van Nederland zich ook in 1957 krachtig ontwikkeld hebben. Dit ondanks de lagere waardering van de roepia, waardoor het premie-inkomen nadelig werd beïnvloed.

Het totaal premie-inkomen in 1957 steeg tot ruim N/ 211 miljoen (vorig jaar N/ 210 miljoen).

De eigen middelen zijn van N/ 74.1 miljoen tot N/ 78.7 miljoen gestegen, de technische reserves van N/ 628 miljoen tot N/ 680.5 miljoen.

De bedrijfsresultaten liepen dit jaar zowel naar bedrijfsgebieden als naar branches zeer uiteen. De totale bedrijfsresultaten waren echter wederom zeer bevredigend.

Ten aanzien van de zaken in het Caraïbisch gebied, Zuid- en Centraal-Amerika, welke gebieden ressorteren onder het te Willemstad op Curaçao gevestigde kantoor, kan eveneens gemeld worden, dat deze een gunstig verloop hebben gehad.

New Delhi. — De hittegolf, die reeds verscheidene weken boven India heerst, heeft tot nu toe aan bijna vijfhonderd personen het leven gekost.

Filmliga Curacao vertoont FINSE film: „De Onbekende Soldaat"

Emmastad. — De Filmliga Curaçao vertoont op woensdag, 2 juli 1958 om half negen in het theater Asiento te Emmastad de film: „De onbekende soldaat" van Edvin Laine, naar de beromde gelijknamige roman van Väi nö Linna. De onderschriften zijn in het Nederlands.

In de „Groene Amsterdammer" werd het volgende over deze film geschreven:

„In een gesprek met de Finse filmer Edvin Laine die ter gelegenheid van de Nederlandse premiere van zijn film „De Onbekende Soldaat" naar Nederland was gekomen vernamen wij enige interessante bijzonderheden over de Finse filmproduktie, waarvan West-Europa, op de Skandinavische landen na, weinig weet heeft. Toch is er sinds 1912 sprake van een regelmatige aanmaak van Finse films en is de produktie de laatste jaren gestegen tot een 25-tal films per jaar. Daar de staat geen financiële steun geeft moeten de films in het eigen land met een bevolking van ongeveer 4 miljoen zielen hun kosten zien te dekken en dat is geen geringe prestatie, gezien de normale import van films uit het buitenland, die natuurlijk een geduchte concurrentie betekenen.

„Met De onbekende Soldaat" treedt de Finse film dus voor het eerst uit haar isolement en men kan niet zeggen dat dit debuut op de Europese markt onopgemerkt is gebleven. In Cannes werd de film om tactische redenen, welke niemand zal kunnen begrijpen die de film kent, verboden; op de Berlinade daarentegen werd ze het succes van dit festival en sindsdien zijn heel wat discussies rond haar losgebarsten en heel wat grenzen voor haar gesloten.

Toch doet „De onbekende Soldaat" niets anders dan de de oorlog zo afzichtelijk mogelijk voor te stellen, zonder partij te trekken voor het ene of andere land, zonder schuldvragen aan de orde te stellen en zelfs zonder de heldenmoed van andere landen in twijfel te trekken. De film speelt zich namelijk geheel in eigen, Finse kring af en de enigen die aanstoot aan de film zouden kunnen nemen zijn de Finnen zelf die echter in groten getale dit produkt van eigen bodem gaan zien en voldoende realist blijken te zijn om de lafheid, het defaitisme en de opstandigheid in hun leger gedurende de Karelische veldtochten als feiten te accepteren.

Deze film, gemaakt naar de inmiddels ook in het Nederlands vertaalde gelijknamige roman van Väniö Linna, vertelt het verhaal van een Fins legeronderdeel dat in 1941 met het Duitse leger binnendrong in Oost-Karelië, maar drie jaar later voor het grote Russische offensief moet terugtrekken. Van een verhaal in de eigenlijke zin is echter nauwelijks sprake. Enkele figuren treden zo nu en dan op de voorgrond, maar van geen van hen ontstaat een duidelijke karakteristiek en hun belevenissen zijn meer een droge opsomming van gebeurtenissen dan een dramatische ontwikkeling naar een climax. Zonder een bepaalde intrigedus verloopt de film via een serie gevechtshandelingen die afwisselend verbijstering, dodelijke angst, verzet tegen de legerleiding, doffe berusting en vlagen van een waanzinnige vernietigingsdrang ten gevolge hebben. Het zijn de reacties van de gewone, gewoonlijk onbekend blijvende soldaat die zonder veel voorbereiding uit zijn dagelijkse doen wordt gehaald en, niet gesteund door persoonlijke moed, vaderlandsliefde of overtuiging, geplaatst wordt in de hel van granaten, luchtbombardementen, mitrailleurvuur en zinloze destructie.

Wat de Finse film van de oorlog toont, zal ooit wel eens, zij het in minder crue vorm in vroegere oorlogsfilms zijn voorgekomen, maar „De onbekende Soldaat" ziet met grote consequentie af van heel die reeks verzoenende motieven welke in het verleden de al te deprimerende indruk moesten neutraliseren. Ze ziet om te beginnen af van de overwinning die vroeger troostend in het vooruitzicht stond, van de zegevierende parade, de decoratieplechtigheid, de posthume onderscheiding, van de kazerne-lol, de sterkende kameraadschap, de idylle achter het frond, van de ontelbare manieren waarop een ontsnapping aan de barre werkelijkheid mogelijk was. Edvin Laine ontkent in zijn film de mogelijkheden van een dergelijke ontspanning. Zijn soldaten zitten als ratten in de val, ze moeten vechten voor hun leven, zij worden gedood, afzichtelijk gewond (maar zelfs de Rode-Kruisauto biedt geen veilige kans op ontvluchting); opstandigheid en desertie leiden tot een kille executie achter de linies, ende overlevenden zien hun gruwelijke ervaringen met een nederlaag beloond.

De oorlog van „De Onbekende Soldaat" is wel een heel andere oorlog geworden dan die wij uit talrijke kleurige cinemascope-produkten hebben leren kennen. Iedere romantische vertekening is er vreemd aan, ieder moment van opluchting en van rust aan onze geschokte zenuwen ontbreekt, zelfs de technische gaafheid, waarmee een geroutineerde industrie weet te werken, en die de aandacht nog wel eens wist af te leiden, is in de Finse film afwezig. Ze is volgens de geldende maatstaven primitief van opbouw en consecuentie, hoewel prachtig van camerawerk, maar het is een primitiviteit die hoort bij deze grauwe voorstelling van zaken, ze accentueert de primitieve staat van barbaarsheid en redeloosheid, waartoe de oorlog de mens veroordeelt.

„De Onbekende Soldaat" is het produkt van een kleine, nog betrekkelijk jonge industrie en ze bewijst opnieuw dat moed en oorspronkelijkheid in de film nog mogelijk zijn, zolang het industrialisatieproces maar niet zo ver gevorderd is dat concessies moeten worden gedaan en de producenten zich moeten onderworpen aan de schijnheilige wetten, waarmee het bedrijf zich veilig heeft gesteld tegen mogelijke inmenging van de censuur.

—:—

Lagos. — Bij Abeokouta in Nigeria is een volle autobus in een sterk gezwollen rivier gereden, waardoor 33 personen om het leven kwamen en verscheidene mensen, onder wie de chauffeur, ernstig werden gewond. —

VAN HET FILMDOEK

GUNFIGHT OF THE O.K. CORAL

Cinelandia vertoont het komend weekend de film „Gunfight at the O.K. Coral" met Burt Lancaster, Kirk Douglas en Rhonda Fleming in de hoofdrollen. De film is een aktiedrama, dat zich van alle andere Wild-West-film onderscheidt. Groots van opzet, goed gespeeld en geregisseerd op een verhalende wijze. Het verhaal vertelt van een enigszins rare overeenkomst tussen Lancaster, die alles in het werk stelt om zijn land te bevrijden van bandieten, die zijn broer hebben gedood, en Kirk Douglas, een dobbelaar, die zijn leven riskeert bij elke kaart, die hij speelt.

„Fight at the O.K. Coral" is een der beste films van Lancaster en Douglas. Ook treedt Frankie Laine in deze film op en zingt o.a. de titel-song in deze film, waarin Burt Lancaster en Kirk Douglas tezamen met Rhonda Fleming en Jo van Fleet hun bekendheid als filmsterren door hun goed akteren wederom vergroten.

ACTION OF THE TIGER

Een wel goed gekozen titel voor West-Ends weekend-film. De hoofdrollen worden gespeeld door Van Johnson, Martine Carol en Herbert Lom. De basis van deze film is het door de communisten geregeerde Albanië met zijn talloze Griekse vluchtelingen, doch de opnamen zijn gemaakt in Spanje, waar de natuur praktische overeenkomt met die van Albanië.

De film is gemaakt naar de roman van James Wellard en is in Cinemascope opgenomen en geregisseerd door Terence Young.

Van Johnson en Martine Carole ontmoeten elkaar in een cafeetje in Athene, waar Martine Johnson overhaalt haar zusters uit handen van de communisten in Albanië te redden. Dit is voor Johnson slechts een routine-kwestie, want hij heeft nooit wat anders gedaan dan Griekse kinderen, die in handen zijn gevallen van de Albanese veiligheidspolitie, terug te halen naar Griekenland. Ditmaal loopt het mis en valt ook hij in handen van de Albanese veiligheidspolitie en een der hoogtepunten uit de film is het gevecht, dat wordt geleverd tussen Van Johnson, zijn makkers en de veiligheidspolitie.

Examens

Willemstad. — De volgende meisjes slaagden aan centrale scholen voor de hieronder vermelde examens:

Lingerie-examen

Santa Familia: Geslaagd: Astrid Frederik, Egidia Koenraad, Igna Sluis, Julia Kirindongo, Elvia Vrutaal, Yvonne Albertus, Thelma Schoop, Celia Sambre en Ansia Marin.

Barber — St Jozefschool: Geslaagd: Myrna Leito, Marina Jansen Pricia Ortela, Aida Sambo, Mary Christina, Filomena Ambrotius, Veronica Djaoen, Gladijs Balootje, Anna Plantijn en Leonilda Martis. Afgewezen: 3.

Sint Martinus: Geslaagd: Sigrid Casseris, Sylvia Marcaris, Editha Daal, Malvina Jansen, Viola Martina, Mildred Martina, Maria Magdalena, Vilma Isenia, Betsy Josef, Crisma Bitoria, Ludwina Kenton, Judith Donker, Nilda Davelaar, Ivonne Interson, Edmé Pengel, Juanita Paulo, Edna Elisabeth, Vera v. Blaricum, Josefina v.d. Geld, Ligia Kirindongo, Antonia de Palm, Rita Seferina, Irene Ignacio en Elly v. Putten.

St Elisabeth-school — Mundo Nobo: Geslaagd: Rignalda Allee, Anastatia Cecilia, Marina Monte en Argelia Steba.

Monica College — Groot-Kwartier: Geslaagd: Sabina Balentina Eleuteria de Barros, Hilda Brigitta, Joyce Chap, Cila Francisca, Wilfrida Firmina, Bertha Joaquin, Rose Marie Koeyers, Criselda Koeiman, Swinda Martina, Swinda Martha, Greta Martha en Marlène Salsbach. Afgewezen: 2.

Costumière-examen

Sint Martinus: Geslaagd: Aura Conradus (met lof), Arnolda Pang A Tjok (met lof), Norma Martis, Candida Phelipa, Louise d'Arnault, Gabriëla Fiquira, Graciëla Zimmermans, Petra Piar, Edna Willems, Vaselita Thomas, Lucilla Schoonhoven, Theodosia Offerman, Mildred Phelipa Cathrina Harrigan, Geraldine Isenia Editha Schootborgh, Nirma Koeyers Digna Isenia, Hilda Emerentia, Marvel Maduro, Annie Zimmerman, Iris Peters en Agatha Weert. Afgewezen: 2.

Soto: Geslaagd: Nilda Bernardina Ermelina Doran en Norma Jansen

Willebrord: Geslaagd Guana Daantje (met lof), Wilfrida Damon (met lof), Marlène Jongo en Helena Pieters.

Theresiaschool — Wishi: Geslaagd: Marlène Rack (met lof), Lidia Nicia, Elina Cijntje, Eduvira Celestijn, Carlota Lopes en Hiuda Dorsiel.

K. L. M. bestelde acht DC-8 vliegtuigen in V.S.

Over twee jaar: in zeven uur van NEW YORK naar AMSTERDAM

Den Haag. — Meer dan twee uur vloog de eerste DC-8 onlangs, alvorens een uitstekende landing te maken op Edwards Air Force Base in Californië. Eén van de drie testpiloten aan boord was Paul H. Patten, die vorig jaar de „Lindbergh-vlucht" met de K.L.M. DC-7C „Zwarte Zee" van San Diego naar Parijs meemaakte.

In deze eerste vlucht culmineerde één van de meest uitgebreide bouwprogramma's door één industrie ondernomen. Meer dan 200 millioen dollar of Nfl. 800 millioen investeerde Douglas in de DC-8, die de luchtvaartmaatschappijen bijna fl. 20 millioen per toestel kost. Maar daarvoor is dan ook alle kennis die Douglas heeft verzameld bij de bouw van de vermaarde DC (Douglas Commercial)-series gedurende meer dan 25 jaar en de vergevorderde technische wetenschap, verworven bij de productie van duizenden, door straalmotoren en raketten aangedreven militaire toestellen, in dit straalverkeersvliegtuig verenigd.

Zeventien luchtvaartmaatschappijen hebben 138 DC-8's besteld ter waarde van in totaal meer dan 700 millioen dollar, voordat het eerste toestel vloog. In juni 1955 werd door Douglas aangekondigd dat het eerste verkeersvliegtuig met straalmotoren door deze vliegtuigfabrieken gebouwd zou worden.

Na jarenlange wetenschappelijke voorbereidingen kon de DC-8 als een commercieel transportvliegtuig op stapel gezet worden en sindsdien is er hard gewerkt aan de tekentafels en in de werplaatsen van de Douglas vliegtuigfabrieken in Santa Monica en Long Beach, Californië.

De K.L.M. was de eerste luchtvaartmaatschappij buiten de Verenigde Staten die de DC-8 bestelde. Acht van deze vliegtuigen met een totale waarde incl. onderdelen en van Nfl. 200 millioen omvatte deze order.

De afmetingen van de DC-8 overtreffen verre die van de DC-7C, het laatste met zuigermotoren uitgeruste toestel voor de lange afstand, waarvan de K.L.M. thans 10 stuks in gebruik heeft met nog twee in bestelling. Heeft de DC-7C een lengte van 34.2 m (112 ft.) en een spanwijdte van 38.8 m (127 ft.), bij de DC-8 zijn deze afmetingen resp. 45.8 m (150 ft.) en 42.6 m (139 ft.). Ook komt de grootte van de DC-8 tot uiting in een vergelijking van de maximum startgewichten van DC-7C en DC-8C; deze zijn resp. 64.922 kg en 141.000 kg. Aan brandstof kan de DC-8 83.000 liter meenemen, die binnen 20 minuten in de tanks gepompt kunnen worden.

De DC-7C heeft een tankinhoud van maximaal 29.750 liter. De hoeveelheid brandstof die de DC-8 mee kan nemen weegt evenveel als vijf volgeladen DC-3's (de bekende Dakota's) tezamen.

De motoren

De DC-8 heeft vier turbinemotoren van het type JT-4A-3. Deze zijn niet, zoals tot dusver gebruikelijk was, in de vleugels bevestigd, doch hangen in zgn. „pods" onder de pijlvleugels. Deze vleugels maken een hoek van 30° met de romp en zijn wat profiel betreft nieuw in de Westerse verkeersluchtvaart. Elke motor is voorzien van een straalomkeerder, waardoor de luchtstroming uit de motor na de landing omgebogen wordt in tegengestelde richting en de uitloop door deze „thrust-brake" wordt verkort. Ook tijdens de vlucht kan deze straalomkeerder gebruikt worden om vlug snelheid te verminderen.

Een nieuwtje is de mogelijkheid voor de DC-8, zoals de K.L.M. die krijgt een complete extra motor mee te nemen, die eveneens onderaan de vleugel dichtbij de romp opgehangen kan worden.

Deze motor zal tijdens de vlucht geen dienst doen doch bijv. bestemd zijn op een vliegveld als reserve-motor gedeponeerd te worden.

Snel en rustig

Deze wijze van voortstuwing door straalmotoren maakt het mogelijk om belangrijk grotere snelheden te behalen dan tot nog toe het geval was met zuiger- of schroefturbine-motoren. De DC-8 heeft een kruissnelheid van ca. 900 km per uur. Daarmede wordt tevens op het gebied van rust en comfort een geheel nieuwe wijze van luchtvervoer gebracht.

Door het ontbreken van op- en neergaande delen, zoals zuigers, drijfstangen, kleppen enz. in de motoren zullen er tijdens de vlucht geen trillingen optreden. De rust in de cabine wordt bovendien bevorderd doordat op de motoren geluiddempers zijn aangebracht. Ook de gehele romp is met geluiddempend materiaal bekleed.

Doordat de DC-8 op hoogten tot 11 km. vliegt, zal over het algemeen boven het weer gevlogen worden.

Met een betalende lading van meer dan 15.000 kg. zal het toestel in staat zijn de grote oceaan- en continentale trajecten zonder tussenlanding af te leggen. De toekomstige vliegtijd voor een vlucht van Amsterdam naar New York is ongeveer 8 uur. In omgekeerde richting zullen de over het algemeen heersende westenwinden de vliegtijd nog verkorten: New York-Amsterdam in zeven uur.

Britse bankdisconto opnieuw verlaagd

Londen. — Voor de tweede keer in een maand tijds is het Britse bankdisconto met een half percent verlaagd. Op 19 september 1957 werd in verband met de toen heersende financiële crisis het disconto verhoogd tot 7%, het hoogste niveau sinds 30 jaar.

Door de successievelijke verlagingen bedraagt het Britse disconto thans 5%.

V.N.-Commissie voor Hongarije zal nieuwe toestand in Hongarije bestuderen

New York. — De speciale commissie voor Hongarije van de algemene vergadering der V.N. zal zo spoedig mogelijk worden bijeengeroepen ter bestudering van de toestand die is ontstaan na de terechtstellingen en gevangenisstraffen in Hongarije. Als meest waarschijnlijke datum wordt vrijdag genoemd.

In de commissie hebben vertegenwoordigers van Denemarken, Australië, Ceylon, Tunesië en Uruguay zitting.

In V.N.-kringen zei men te verwachten, dat het Boedapest uitgegeven communiqué waarin de berechting van oud-premier Nagy en zijn aanhangers werd bekendgemaakt, zal worden geanalyseerd en dat er mogelijk na afloop van het overleg een rapport met de conclusies van de commissie zal worden uitgegeven.

Oudheidkundige vondsten op SICILIE

Ragusa. — In het gebied van Ragusa in Zuidoost-Sicilië zijn belangrijke oudheidkundige vondsten gedaan. Men heeft resten ontdekt van het oude Camarina, de Griekse nederzetting die in 599 voor Christus van Syracuse uit werd gesticht. De plaats werd, na verscheidene malen verwoest en herbouwd te zijn, in 258 voor Christus door de Romeinen in de eerste punische oorlog met de grond gelijk gemaakt. Tot dusver heeft men fragmenten van beelden, vazen en ander aardewerk en een deel van een grote stadsmuur gevonden.



„Fiffi", een chimpansee uit de Londense dierentuin, probeert goede maatjes te worden met een jeugdige bezoekster.

Geheel Spanje verontwaardigd

Dappere stier verliest het van waterauto

Madrid. — Geheel Spanje spreekt met grote verontwaardiging over een onorthodox stierengevecht, dat een dezer dagen in een arena te Toledo tussen een stier en een vrachtauto is geleverd, aldus meldt United Press International. De stier heeft de strijd verloren, zoals deze dieren meestal wel doen. Maar de dood van het beest na de strijd met het vehikel is een nationale zaak geworden. Het gebeurde tijdens een corrida te Toledo, de Romeins-Moors-Spaanse stad op een uur rijden ten zuiden van Madrid.

De vierde van de zes stieren die op deze dag strijd tegen de stierenvechters moesten leveren, schoot de hokken uit het felle zonlicht tegemoet en deed een uitval naar de montera, het hoofddeksel, van de stierenvechter. De vaart van de aanval bracht het dier met een smak tegen de houten schutting om de met zand bedekte arena. Het dier wankelde daarna terug naar het centrum van de arena. Het publiek — dat vreesde dat de conditie van het dier de stierenvechter Julio Aparicio zou beletten zijn meesterlijke prestatie te leveren, waarvoor vele peseta's waren betaald — brulde uit protest: „Een andere stier, een andere stier".

De ceremoniemeester beval een andere te sturen. Maar de normale methode om de stier buiten het strijdperk te leiden — met de hulp van afgerichte stieren — faalde. Vervolgens gaf de ceremoniemeester opdracht de stedelijke waterauto, die gebruikt wordt om tussen de gevechten de arena te besproeien, in actie te laten komen. De auto zou de stier de arena uit moeten loodsen.

De stier had zich echter van zijn botsing hersteld, toen de auto de arena binnenronkte. De eerste charge van de stier vernielde de bumper en deed de chauffeur zich naar de veiligheid van het dak van het vehikel spoeden. In een wanhopige poging te redden wat te redden viel, draafde de burgemeester van Toledo, José Conde Alonso, de arena binnen, dook de burgervader achter het stuur en begon hij de stier met de auto te chargeren. Het was, schreef het dagblad „A.B.C." later, „het gedenkwaardig gevecht tussen de stier en de vrachtauto". Een andere krantenkop luidde sarcastisch: „Het vreemde en triomfale voorspel van een nieuw tijdperk van het stierengevecht". Steeds weer viel de stier aan: de achterbumper torpederend, de wielen krakend, een koplamp vernielend en zelfs de watertank perforerend.

Tenslotte slaagde de gemotoriseerde matador er in de linker achterpoot van de stier buiten gevecht te stellen. Toen was het een koud kunstje het dier te doen sneven met behulp van de traditionele degen. Aparicio was de executeur. Het publiek zat met stomheid geslagen, vervolgens barstte het los in frenetiek protest.

De bekende recensent van stierengevechten Antonio Canabate schrijft over de kwestie, dat het gehele geval verdrietig, te betreuren en een aanfluiting van de edele stierenvechterskunst is.

„Niemand in de ring toonde zulke adel, zulk een zuivere strijdwijze als de stier", schrijft hij in „A.B.C.". José Maria Cossio, de grootste autoriteit op het gebied van het stierengevecht, sluit zijn gepassioneerde commentaar af met de opmerking, dat de dood van de stier een eind maakte aan „het lijden van allen die bij de schanddaad aanwezig waren". Het lijkt aan weinig twijfel onderhevig dat de stier de held van het seizoen zal zijn. Maar in de opwinding heeft niemand er aan gedacht zijn naam te noemen. Hij zal in de gehele geschiedenis naamloos blijven.

Meer vrijheid voor Colombiaanse import

Bogotá. — Bij officieel besluit d.d. 10 juni zijn in Colombia alle produkten, die geplaatst werden op de lijst, waarvoor toestemming tot invoer moet worden aangevraagd, weer geplaatst op de lijst, waarvan de invoer vrij is. Tot de produkten, waarvoor de verandering geldt, behoren kunstmeststoffen en landbouwuitrusting.

Bij dit besluit zijn ook overgebracht naar de lijst van goederen, waarvoor geen voorafgaande goedkeuring voor invoer nodig is, tankauto's, chassis voor vrachtauto's, dump-trucks en bussen. Bovendien werd het deposito, dat importeurs moeten storten voor de invoer van bovengenoemde uitrusting, verlaagd van 100 procent tot 20 procent. Er is speciaal bepaald, dat uitrusting voor de auto-industrie onder dit nieuwe besluit uitsluitend uit de V.S. kan geschieden.

Rijkswet inzake verhouding tot Indonesië ingetrokken

Den Haag. — De Nederlandse regering heeft ingetrokken het ontwerp van rijkswet tot goedkeuring van het op 10 augustus 1954 te 's Gravenhage ondertekende protocol, regelende tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Indonesië hun onderlinge verhouding als onafhankelijke en souvereine staten. Gelet op de ontwikkeling der Nederlands-Indonesische betrekkingen bestaat er naar het inzicht van de regering geen aanleiding, tot verdere behandeling van dit ontwerp van rijkswet, dat bij koninklijke boodschap van 14 maart 1955 aan de tweede kamer der staten-generaal werd aangeboden en eveneens aan de Staten van Suriname en van de Nederlandse Antillen werd gezonden.

De minister van buitenlandse zaken deelt dit mede aan de tweede kamer en aan de staten van Suriname en van de Nederlandse Antillen.

Ondanks ingrijpen van de regering in Madrid:

Stakingen in Spanje nog geenzins onderdrukt

Prijzen stijgen terwijl de lonen onveranderd zijn

(Van een correspondent in Spanje)

Hoewel het Spaanse directoraat-generaal voor de veiligheid met veel ophef heeft aangekondigd dat de stakingen in het mijngebied van Asturië en in de sterk geïndustrialiseerde landstreek Katalonië snel en doeltreffend de kop is ingedrukt, blijven de feiten met deze verklaring in strijd. Deze stakingsbewegingen zijn volgens de Spaanse regering het werk van uit Frankrijk geïnfiltreerde communisten, die met hun misleidende propaganda de arme Spaanse arbeiders roet in de ogen hebben gestrooid en hen tot de meest onverantwoorde daden hebben aangespoord. De Staatsveiligheidsdienst heeft een aantal van deze raddraaiers gearresteerd en heeft daarmee de kwestie voor afgedaan verklaard. De meeste dagbladen hebben dit bericht voorzien van een commentaar, waarin zij de arbeiders voorhouden dat zij in het vervolg beter moeten uitkijken, wanneer zij weer eens van zins zijn zich voor het karretje van rode agitatoren te laten spannen, omdat zij dan alleen de belangen van de Sovjet-Unie dienen en niet die van zichzelf. En de arbeidersbelangen zijn immers het meest veilig in de schoot van de staat die, dat bewijzen de jongste arrestaties immers, snel er doeltreffend ingrijpt, wanneer het erom gaat de arbeiders te beschermen. De westerling, die dit alles neutraal probeert gade te slaan, hoort in deze redenering bekende geluiden en kwalificeert haar als waardeloos en een goedkoop soort volksbedrog. Ten eerste is de stakingsbeweging in Katalonië en in Asturië geenszins weggeëbd. Tweedens was hier geen sprake van een goed georganiseerde beweging, maar van een zuivere wilde staking — een unicum in Spanje — waarbij de arbeiders niet eens meer blijk gaven van hun algehele ontevredenheid, maar veel meer van hun gevoel van bodemloze ontreddering, van hun hopeloosheid en de onmogelijkheid om voort te leven. En derdens zijn de belangen van de arbeider in de schoot van de Spaanse staat helemaal niet veilig. Op het gebied van de sociale voorzieningen zeker, want Spanje kent een deugdelijk verzekeringsstelsel, maar op economisch gebied zeker niet, daar de regering er het laatste half jaar meer dan voldoende blijk van heeft gegeven ten enenmale niet in staat te zijn een bestaansminimum te garanderen en te controleren.

Een weekloon van twintig gulden

De stakingen in Spanje zijn dus nog geenszins ten einde, sterker, zij dreigen een fataal stadium in te gaan. Weliswaar is van de veertigduizend arbeiders, die in de stad Barcelona in het begin van deze maand het werk hadden neergelegd, het grootste deel weer aan het werk gegaan, maar nog steeds is het aantal arbeidsonwilligen groot, al is het moeilijk te schatten hoe groot. De ganse stakingsrel is begonnen met een langzaamaan-actie uit sympathie met de stakers in het mijngebied van Asturië. Allengs is deze actie uitgegroeid tot een werkelijke staking en na het ingrijpen van de regering, die fabrieken sloot en grote eenheden van haar gewapende politie in de stad legerde, zijn de meeste arbeiders weer naar hun werk gegaan, met de enige bedoeling om weer langzaamaan te gaan werken, hetgeen thans niet het geval is. Zoals gezegd, het ging hier om een wilde staking. Maar thans dreigt de zaak goed voorbereid te worden en naar men in verschillende kringen aanneemt, wordt getracht om per 1 mei, de internationale dag van de arbeid en voor Spanje de dag, waarop het begin van de burgeroorlog — van de „Nationale wederopstanding" — wordt herdacht, een algemene staking voor Katalonië te proclameren. Voordien werd de eerste dag van mei in gans Spanje gevierd met grote parades en optochten van de Falange. Als gevolg van de wet op de feestdagen, die per 1 januari van dit jaar van kracht werd, is deze dag verschoven naar de eerstvolgende zondag. De parades worden dus op 4 mei gehouden. Het is voor Spanje te hopen dat deze opzet niet slaagt, want het zal een nieuwe bom in het licht ontvlambare kruitvat zijn.

Het feit dat de ganse arbeidsonrust als een wilde staking moet worden gekwalificeerd is een novum voor Spanje. Inderdaad kon voor alle vorige stakingspogingen de communistische terroristenschool in Toulouse verantwoordelijk worden gesteld. Thans is dit bepaald niet het geval, al mag niet ontkend worden dat de communisten ook ditmaal getracht hebben van de stakingsbeweging gebruik te maken, echter met veel minder succes dan zij zelf aanvankelijk verwacht moeten hebben. De Spaanse arbeider is aan het eind van zijn latijn. De ongehoorde prijsstijgingen van de laatste maanden hebben hem de nekslag toegebracht en hebben zijn salaris verlaagd tot een soort bedelaarsloon, waarvan hij zichzelf en zijn gezin onmogelijk meer in stand kan houden. De prijsbeweging in Spanje kent geen grenzen, evenmin als de woekerzucht van de winkeliers. En het is een feit, dat de regering, ondanks herhaaldelijk aankondigingen van prijsbeheersing, hiertegen niets, maar dan ook niets kan of wil uitrichten.

Waar in andere, democratische landen grote regeringspartijen in opstand komen, wanneer de melkprijs met een cent moet worden verhoogd, komt de melkboer in Spanje elk kwartaal doodleuk aankondigen, dat hij zijn melk niet langer voor 50 ct kan leveren, maar dat er 'n dubbeltje bovenop moet. Aardappelen zijn van een dubbeltje in 1956 tot dertig cent gestegen. Vlees steeg in dezelfde tijd van ƒ 2,50 tot ƒ 5 per kilo. Vis is voor een land, dat aan drie zijden door de zee wordt omringd schrikbarend duur. Voor kabeljauw moet men vijf gulden per kilo betalen! Sinaasappelen zijn in het land dat de eerste producent van dit kostbare fruit is, onbetaalbaar voor de gewone arbeider. Hij moet twee gulden tot een rijksdaalder voor een kilo neertellen. En zo is het met alle produkten gegaan. Erwten en bonen werden sedert 1956 driehonderd procent duurder. De aangekondigde prijsbeheersing heeft geen enkel succes gehad, heeft eerder een nieuwe golf van prijsstijgingen veroorzaakt. Wekenlang zijn er in Barcelona alleen maar aardappelen op de zwarte markt te koop geweest voor de prijs van vijf en zeventig cent per kilo. Goede olijfolie is in gans Spanje alleen te koop voor de exporteurs. De Spaanse huismoeders, die wekelijks enige liters van dit edele produkt gebruiken, kunnen alleen een inferieure kwaliteit kopen voor fabuleus hoge prijzen.

Hier staat tegenover dat de salarissen de laatste maanden geen enkele wijziging hebben ondergaan. Een toegezegde salarisverhoging in oktober werd afgewimpeld. Die verhoging zou trouwens toch reeds lang door de prijzen zijn achterhaald. Het minimumloon in Spanje is nog steeds 36 peseta's per dag, dat is ongeveer drie gulden. Uw correspondent, die nu reeds geruime tijd in Spanje woont, vraagt zich nog dagelijks af hoe het mogelijk is dat een arbeidersgezin van twintig gulden in de week kan rondkomen. Dat kan alleen, wanneer dat gezin nooit vlees eet, tweemaal in de week een karig maaltje vis en voor de rest de hongerige magen vult met wat groenten, aardappelen, brood en olijfolie. Wanneer men bedenkt dat, met uitzondering van alcoholhoudende dranken en sigaretten, alles — wij overdrijven niet — alles duurder is dan in Nederland, begrijpt men de onmogelijkheid van de situatie waarin de Spaanse arbeider zich bevindt.

Vandaar dat hij, in het besef van de consequenties, naar de wilde staking heeft gegrepen, als laatste mogelijkheid om een uitweg uit de hopeloze impasse, waarin hij zich bevindt, te vinden. Hij heeft daarbij veel geriskeerd, ontslag en de gevangenis. Het kon hem weinig schelen, omdat voor hem de toekomst onmogelijk somberder kan zijn dan het heden. En dat is het gevaarlijke in de huidige ontwikkeling. Het kan de Spaanse arbeider niet meer schelen, hij is door zijn ellende ongevoelig geworden en schrikt niet meer terug voor desnoods geweld.

Onderhandelingen tussen V.S. en Sovjet-Rusland zullen door executie van NAGY c.s. bemoeilijkt worden

Washington. — President Eisenhower heeft woensdag op zijn persconferentie gezegd, dat het gevoel van walging in de gehele niet-communistische wereld naar aanleiding van de terechtstelling van oud-premier Nagy van Hongarije een zeer grote hinderpaal zou worden voor onderhandelingen met de Sowjet-Unie.

De Amerikaanse president zei, dat de executie van Nagy en de zijnen een duidelijk bewijs was, dat de Sowjet-Unie van plan is een politiek van terreur en vreesaanjaging te volgen.

Nagy en de zijnen hadden voor hun eigen land gevochten. Zij hadden getracht de gewelddadige overheersing van hun land door de Sowjet-Unie op te heffen of te verminderen. Eisenhower noemde hun terechtstelling een schending van goede trouw. Het was duidelijk dat de Sowjet-Unie vastbesloten is op elke gewenste manier haar wil volledig op te leggen.

Optreden van V.S. in Libanon hangt af van suggesties van Hammarskjoeld

Washington. — De houding van de Amerikaanse regering wat betreft een eventuele militaire interventie in Libanon hangt af van de suggesties, die door Hammarskjoeld, de algemene secretaris van de V. N., zullen worden gedaan, zo heeft Eisenhower op zijn persconferentie verklaard.

Hem was gevraagd, onder welke voorwaarden, zo er voorwaarden zijn, de Verenigde Staten bereid zouden zijn militaire stappen te doen met betrekking tot Libanon.

Na te hebben opgemerkt, dat zich momenteel groepen waarnemers van de V. N. in dat land bevinden en dat Hammarskjoeld een uitvoerig en eerlijk onderzoek van de gehele zaak zal verrichten, zeide Eisenhower, dat de houding van de Verenigde Staten afhangt van de conclusies, waartoe de secretaris-generaal van de V. N. zou komen.

Hij besloot met te zeggen voorshands geen voorstelling te willen doen.

EOKA waarschuwt Turken en Engelsen

Nicosia. — De EOKA heeft pamfletten verspreid, ondertekend door haar leider Dighenis, waarin zij dreigt „in de strijd gewelddaden te gebruiken, indien de Turken aanvallen blijven plegen op het leven en de bezittingen der Grieken".

Het pamflet, dat gericht was aan gouverneur Sir Hugh Foot, generaal Kendrew, de militaire commandant, en Raoefdenktasj, de leider van de Turken op Cyprus, beschuldigt dezen van een onderlinge samenzwering om de vijandschap der Turken jegens de Griekse Cyprioten op te stoken.

Griekenland stelt Turkije voor onderzoek-commissie te benoemen

Athene. — Griekenland heeft woensdag aan Turkije voorgesteld een neutrale commissie te benoemen die beschuldigingen zou moeten onderzoeken dat de „Anti-Griekse gewelddaden op Cyprus" buiten het eiland zijn georganiseerd, zo heeft een woordvoerder van het Griekse ministerie van buitenlandse zaken woensdagavond in Athene bekendgemaakt.

Dit voorstel is een antwoord op een verklaring van het Turkse ministerie van buitenlandse zaken over de activiteit der Grieks-Cyprische verzetsorganisatie EOKA en de Turkse Cyprioten, die volgens het Griekse ministerie „vol verbazende onnauwkeurigheden" zat.

De EOKA heeft nooit Turks-Cyprische burgers aangevallen. Wel zijn Turkse hulppolitiemannen in Brits uniform gedood. De Griekse regering heeft geen enkel contact met de EOKA. De gewelddaden van de Turkse Cyprioten tegen de Griekse zijn buiten Cyprus georganiseerd door mensen die een verdeling van het eiland tussen de Grieken en de Turken willen afdwingen, aldus de Griekse verklaring.

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden



51—39 Een moment staan beide partijen roerloos tegenover elkaar Enkele van de krijgers maken heftige gebaren, roepen en komen naar voren lopen. Dan zegt Aranrod opeens; „Het zijn mannen van Durrah, onze eigen krijgers!" Verheugd begroet zij hen en verneemt dan van hen, wat er gebeurd is. Het is de achtergebleven bezetting van de burcht en hun woordvoerder vertelt, hoe zij Niall met zijn bende zagen aankomen en toen overhaast er van door zijn gegaan. „Uit onze schuilplaats zagen wij een troep van Nials krijgers weggaan in de richting van de kust. Kort daarop werden zij gevolgd door een man of zeven, die erg haast schenen te hebben. „Klopt" zegt Eric, „dat waren de mannen, waarmee wij het in de kerker aan de stok gehad hebben en die hulp bij de hoofdmacht wilden gaan halen. Heeft iemand iets over die lange Sakser Svein en zijn groep te vertellen?" Niemand heeft echter iets van hen gezien of gehoord. Eric neemt de mannen voor hem eens op en schat het aantal op ongeveer dertig. „Ik denk", gaat hij voort, „dat zij ons in die storm zijn kwijt geraakt en daarna mogelijk met de bende van Niall in botsing zijn gekomen. We moeten achter die troep van Niall aan",

Snel beveelt hij enkele krijgers, de vrouwen en Cendrach met de kleine Hrulf naar de oude landingsplaats te geleiden. Aranrod zal zich bij hem voegen en ze gaan meteen op weg. Enige tijd reeds meent Eric in de verte gedruis te horen.

Hij blijft daardoor op zijn hoede en is niet eens zo erg verrast, als zij bij een kromming van het smalle pad plotseling tegenover een troep ruige kerels staan. In een oogwenk heeft hij de schurken van Niall herkend en verbaast zich in hetzelfde moment over het feit, dat ze de verkeerde kant op gaan. Hij denkt echter over de oorzaken daarvan niet langer na, rukt zijn zwaard uit de schede en roept: „Ditmaal zijn het wis en zeker vijanden, mannen! Net die we moeten hebben. Voorwaarts, hak er maar op in!"

VAN GOGH steunpilaar voor het vreemdelingenverkeer

Zijn dramatisch leven vastgelegd op een documentaire tentoonstelling

medewerker in Nederland)

Wie Toledo bezoekt denkt aan El Greco. Men heeft er het „Casa de Greco", het huis waar hij gewoond moet hebben, gerestaureerd en het vol gezet met meubelen uit de tweede helft van de zestiende eeuw. Daar staan bordjes bij: Stoel van El Greco, schildersezel van El Greco, koffers die El Greco op reis moet hebben meegenomen. Niets van deze zaken is authentiek, maar wat geeft het? De vreemdeling wil immers niet alleen de kunstwerken zien, hij wil ook een zo goed mogelijke kijk op de maker hebben. Eens heb ik met een prentbriefkaart van Greco's gezicht op Toledo rond de stad gelopen om de plaats te vinden waar het onvergelijkelijke kunstwerk gemaakt zou moeten zijn. Zo is de mens: hij wil zich vereenzelvigen met de grote figuren uit het verleden. Daarom trekken ieder jaar duizenden minnaars van Shakespeare naar Stratford upon Avon, staat men peinzend stil op de Oude Markt te Rouaan, waar een stuk hardsteen de plaats aangeeft, waar Jeanne d'Arc verbrand is. Men belt aan in de Jodenbreestraat en zou niet verwonderd zijn als Saskia van Uilenburg zelf de deur opende, men schrijdt voorzichtig door de zalen en kamers van het Rubenshuis te Antwerpen. De behoefte zich met het leven van een groot schilder te confronteren bestaat de laatste jaren vooral bij een figuur als Vincent Van Gogh. De sensationele film die over zijn leven gemaakt is en de ex[illegible]sieve en realistische romans die o[illegible]m geschreven zijn, hebben zijn po[illegible]iteit bijzonder doen toenemen.

[illegible] van Gogh is een steunpilaar van het vreemdelingenverkeer geworden. Er zijn lieden, die in hun vacantie een tocht maken langs alle plaatsen waar hij geleefd en gewerkt heeft en zij trachten tot in het gesticht Saint Remy zijn dramatisch leven te volgen. Voor [illegible]egenen, die dit jaar naar Amsterdam zullen komen om Van Gogh's werk te bezien, heeft de directie een tweetal verrassingen bereid. Een nieuwe opstelling van de schilderijen en tekeningen in de grote erezaal, waar vroeger de Breitners hingen en waar de afgelopen winter een hommage aan Jan Sluyters gebracht

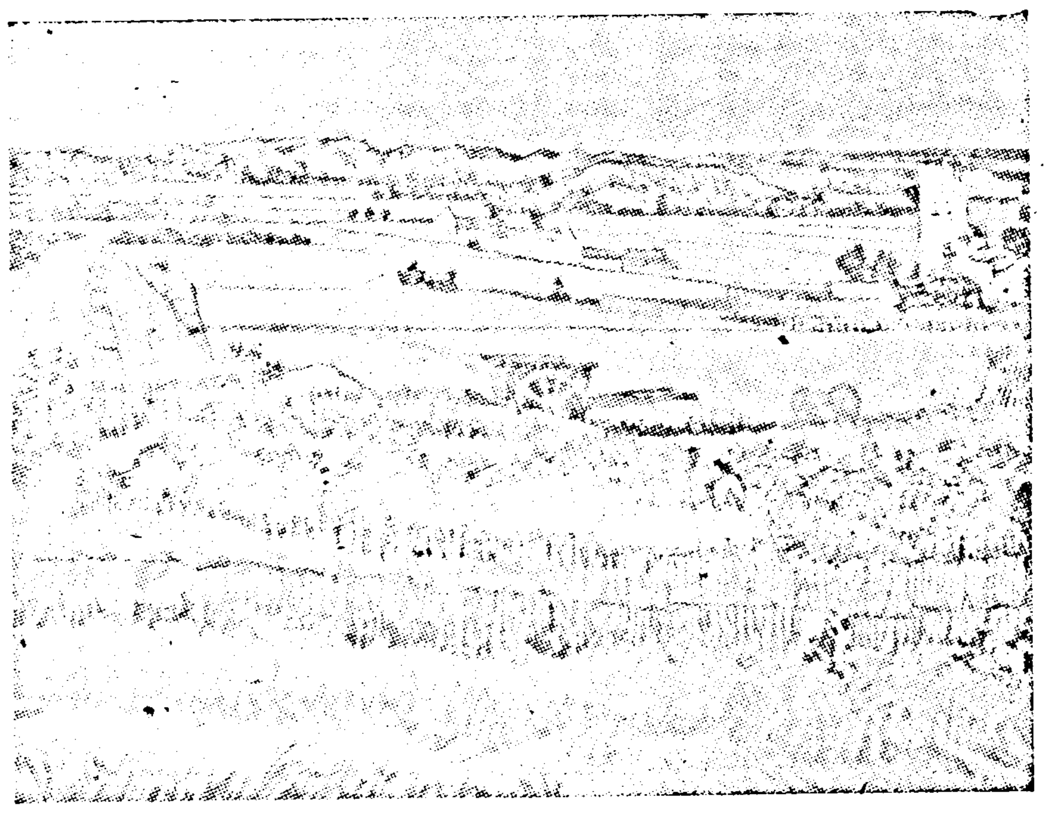
Krantenbericht van drie regels

werd en in de benedenzalen heeft men tevens een grote zeer boeiende documentaire tentoonstelling over het leven van Van Gogh ingericht.

Kort vóór haar dood heeft de fotografe Emmy Andriesse een boek samengesteld over het leven van Vincent van Gogh. Door foto's te plaatsen naast reproducties van werken van de schilder heeft zij getracht zijn figuur en de wereld waarin hij leefde te verduidelijken. Ook de in Milaan wonende fotograaf Arnold Sc[illegible]lammacher heeft hetzelfde gedaan, maar veel van de foto's, hoe treffend zij dikwijls ook zijn, blijven toch in de sfeer van interpretatie en verdichting van de romantische figuur. De documentaire tentoonstelling die thans in Amsterdam wordt gehouden is ontstaan door het waardevolle werk dat Dr. Tralbaut verzet heeft. Zij bestaat uit honderden sterk vergrote foto's, fascimiles van documenten e.d. Men heeft daarbij steeds de loop der gebeurtenissen zo historisch mogelijk gevolgd en het meest treffend is wellicht wel een overdruk van een krantenbericht van drie regels in „L'Echo Pontoisien": „Zondag 27 juli heeft een zekere Van Gogh, artist peintre, célibataire, hollandais, op doortocht te Auvers sur Oise, zich in de velden een revolverkogel in het lichaam gejaagd en aangezien hij slechts gekwetst was, is hij teruggekeerd naar zijn kamer waar hij twee dagen nadien overleed."

Naast dit bericht hangt een reproductie van het schilderij met de korenvelden en de zwarte raven; een van de laatste en meest dramatische doeken van Vincent van Gogh en tevens een grote foto van de plaats waar het schilderij gemaakt werd, de rulle wegsplitsing en de akkers. Ook vindt men een foto van het kamertje te Auvers, waar hij gestorven is. Op zak droeg Van Gogh op dat moment zijn laatste brief aan Theo „Eh bien, mon travail à moi, j'y risque ma vie et ma raison y a fondré à moitié".

Onder het motto: „Deze ogen zagen de wereld anders, vandaag zien wij haar met deze ogen", heeft men van bijna alle zelfportretten, en dat zijn er vele, het detail genomen met de ogen, de wenkbrauwen en de inplanting van de neuswortel. Die details zijn vergroot en staren je van alle kanten aan, de ogen zijn verwijtend en volgen je, waar je ook in de zaal staat, zij zijn beklemmend en vormen een heel wonderlijke introductie. En daaronder het levensmotto van de kunstenaar: „Om in het leven iets tot stand te brengen, moet men aan zichzelf ten gronde gaan. De



„De oogst". Zo zag Van Gogh de vlakte van La Crau en de Montagne de Corde.

mens is op aarde niet alleen om gelukkig te zijn. Hij is er zelfs niet om eenvoudig eerlijk te zijn. Hij is er om voor de maatschappij grootse dingen tot stand te brengen, om tot het verhevene, boven de vulgariteit te geraken, waarin zich het bestaan van bijna alle individuen voortsleept".

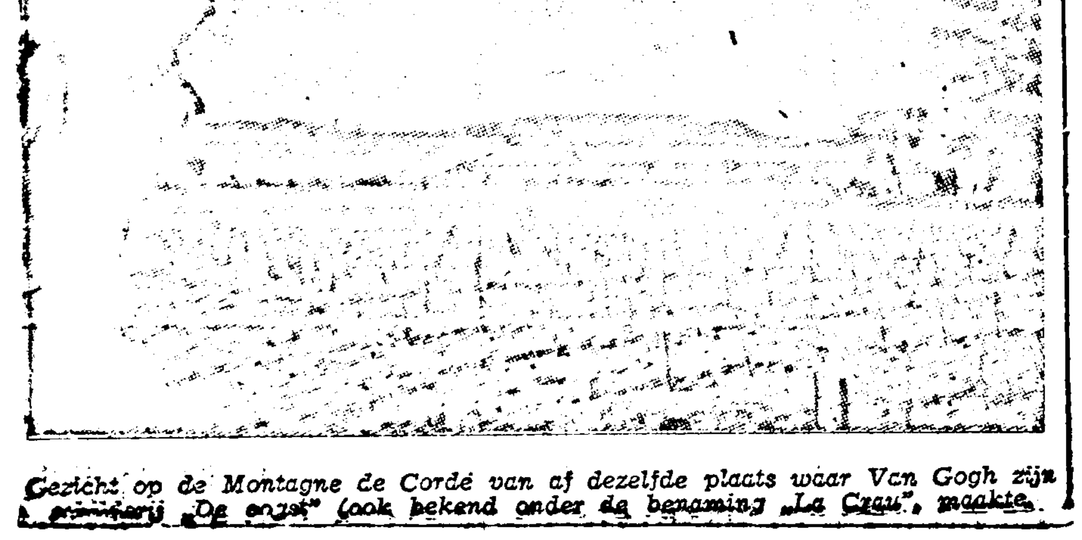
Een dergelijk sociaal standpunt van de gekwelde mens slaat meer in dan het begrip „L'art pour l'art" en misschien is Van Gogh wel over geheel de wereld, daarom de meest bewonderde schilder omdat hij behalve met zijn schilderijen door zijn brieven zo'n sterke getuigenis heeft gegeven van zijn levensvisie. Het is in dit verband ook wel merkwaardig te noemen, dat de grote bekendheid van Van Gogh als schilder pas gekomen is na de publikatie van zijn brieven, het is alsof zijn werk eerst de uitleg en verklaring van hemzelf nodig had.

Ook de schilders, waarmee Vincent nog in Nederland contact had, zijn op de expositie te vinden: De oude mooie kop van Mauve, de jonge agressieve Breitner, de vrolijke en sympathieke J. H. Weissenbruch, Van der Weelen met zijn puntbaard en de zeer onafhankelijke kop van Van Rappart, met wie hij zeer lang vriendschappelijke relaties heeft onderhouden.

De liefde voor het zelfportret is tijdens het korte verblijf in Antwerpen plotseling toegenomen. Voordien had de schilder slechts één zelfportret gemaakt. In de Scheldestad maakte hij er liefst vier. Tralbaut, die ook een studie over de ziekten van Van Gogh geschreven heeft in het Franse medische tijdschrift „Aesculape" neemt aan, dat de plotse belangstelling voor zijn uiterlijk verband hield met Vincents physionomie als spiegel van zijn onrustwekkende physieke toestand. Daarna volgen er tal van kaarten, foto's en reconstructies van plaatsen waar Vincent gewerkt heeft [illegible] steeds is de toenmaals bestaande toestand geconfronteerd met een schilderij of tekening van de meester en enerzijds moet men zeggen, dat het soms boeiend is de visie van de schilder te bestuderen, na te gaan, waarom hij vertekeningen maakte, waarom hij een sfeer bewust omboog, contouren accentueerde en elders weer verzwakte, maar bij dat alles krijgt men ook de indruk dat men ieder terug te vinden plek, waar Vincent zijn voetstappen gedrukt heeft, tot een soort relikwie wil maken. Er bestaat een bijna ziekelijk te noemen behoefte ieder detail van het bewogen leven te fixeren, alsof wij aan de kunstwerken niet genoeg schoonheidbeleving ervaren, als Van Gogh's visie op leven en natuur niet sensationeel genoeg is. Van Gogh is tot een soort martelaar voor de kunst gemaakt.

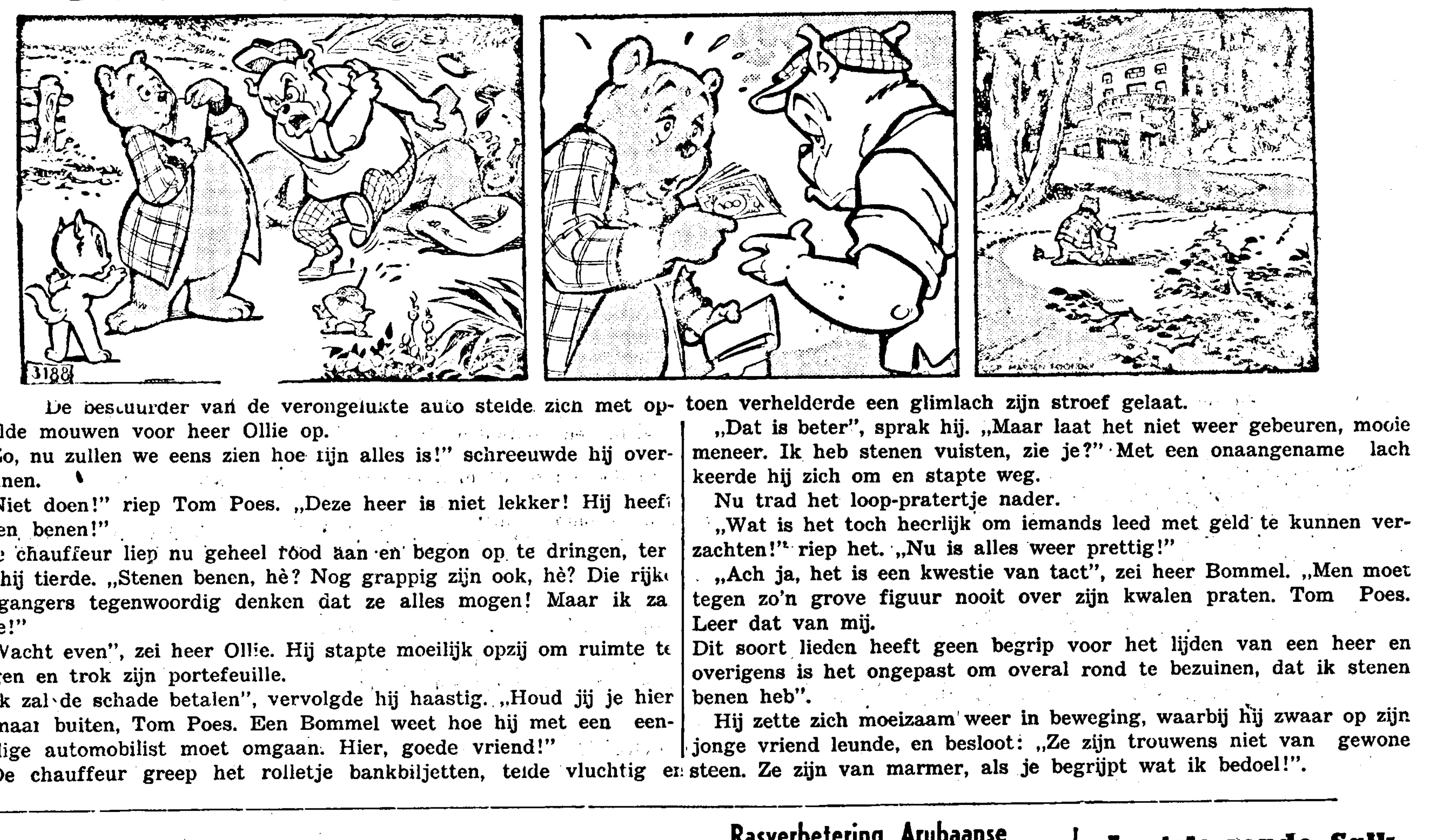
Ook de episode in het gesticht te Raint Remy de Province, waar Van Gogh zich vrijwillig meldde na de dramatische ontmoeting met Gauguin en de affaire met het afgesneden oor, is uitermate uitgebuit op deze documentaire tentoonstelling. Er is een fantastische luchtfoto van het gesticht met gezicht op Vincents cel en ook de omgeving met het Romeinse monument „Les Antiques" komt er bijzonder goed op tot uiting. Dit monument, dat hij dagelijks gezien moet hebben, heeft hem echter nooit geïnspireerd om er een tekening of schilderij van te maken. Dit was ook het geval met de beroemde voorgevel van de kerk van Saint Trophime te Arles. In Antwerpen had hij immers reeds aan Theo geschreven, dat hij liever de ogen der mensen schilderde dan een kathedraal. De kloosterhof met de kleine fontein is van alle kanten, zoals Vincent hem gezien heeft, gefotografeerd, evenals de olijven en de landschappen uit de omgeving. Steeds moet de schilder omgeven zijn geweest door tralies, wanneer hij binnen in het gesticht was. Ook dat tonen de foto's aan, maar nergens komt dit op het werk tot uiting. Hij kon ze bij wijze van spreken steeds wegdenken. Tralbaut is van mening dat het negeren van de tralies de schrijnende tragiek van het droevig bestaan verhoogt.

Met grote nauwgezetheid is ook de laatste fase in Auvers sur Oise gevolgd en merkwaardig is het te zien, hoe de werkelijkheid steeds meer afwijkt van Van Gogh's interpretatie. De psychische spanning waarin de schilder leefde wordt van zo'n intense kracht, dat het afgebeelde nauwelijks meer in relatie staat met de werkelijkheid. Men ziet nog wel aanduidingen, maar de gloed van de schilderijen buigen de elegie van het Noordfranse landschap totaal om tot een laaiend temperament vol dreigend wezen. Het landschap wordt het beeld van de mens, de spanning is ten top gedreven en haarst ondraaglijk geworden. Het krantenbericht van drie regels in L'Echo Pontoisien geeft de ontknoping.... een zekere Van Gogh, artist peintre, célibataire, hollandais.



Gezicht op de Montagne de Cordé van af dezelfde plaats waar Van Gogh zijn schilderij „De oogst" (ook bekend onder de benaming „La Crau") maakte.

TOM POES en het Stenenbeen-Probleem



3188 De bestuurder van de verongelukte auto stelde zich met opgerolde mouwen voor heer Ollie op.

„Zo, nu zullen we eens zien hoe tijn alles is!" schreeuwde hij overspannen.

„Niet doen!" riep Tom Poes. „Deze heer is niet lekker! Hij heeft stenen benen!"

De chauffeur liep nu geheel rood aan en begon op te dringen, terwijl hij tierde. „Stenen benen, hè? Nog grappig zijn ook, hè? De rijke voetgangers tegenwoordig denken dat ze alles mogen! Maar ik za jullie!"

„Wacht even", zei heer Ollie. Hij stapte moeilijk opzij om ruimte te krijgen en trok zijn portefeuille.

„Ik zal de schade betalen", vervolgde hij haastig. „Houd jij je hier nu maar buiten, Tom Poes. Een Bommel weet hoe hij met een eenvoudige automobilist moet omgaan. Hier, goede vriend!"

De chauffeur greep het rolletje bankbiljetten, telde vluchtig en toen verhelderde een glimlach zijn stroef gelaat.

„Dat is beter", sprak hij. „Maar laat het niet weer gebeuren, mooie meneer. Ik heb stenen vuisten, zie je?" Met een onaangename lach keerde hij zich om en stapte weg.

Nu trad het loop-pratertje nader.

„Wat is het toch heerlijk om iemands leed met geld te kunnen verzachten!" riep het. „Nu is alles weer prettig!"

„Ach ja, het is een kwestie van tact", zei heer Bommel. „Men moet tegen zo'n grove figuur nooit over zijn kwalen praten. Tom Poes. Leer dat van mij.

Dit soort lieden heeft geen begrip voor het lijden van een heer en overigens is het ongepast om overal rond te bezuinen, dat ik stenen benen heb".

Hij zette zich moeizaam weer in beweging, waarbij hij zwaar op zijn jonge vriend leunde, en besloot: „Ze zijn trouwens niet van gewone steen. Ze zijn van marmer, als je begrijpt wat ik bedoel!".

„Geboorte van Boni" dinsdag nogmaals ten tonele

Oranjestad. — Wie Egie Sanie brengt op dinsdag nogmaals een opvoering van het onlangs met zoveel succes gepresenteerde culturele programma.

De hoofdschotel van de avond wordt gevormd door het toneelspel „De Geboorte van Bonie" onder regie van J. H. Promes. De decors van dit spel werden op zeer kunstzinnige en vaardige wijze gemaakt door de heer H. Martis. In het spel treden op mevrouw B. Vloor als wasvrouw, zangeres en oude vrouw, mejuffrouw Wolf speelt de rol van Nora, de heer Bosnie speelt Kobie, de heer Krolis Koffie, de heer Baarh is Kwakoe de oude slaaf, de heer Dompig de geliefde opstandige slaaf. Nieveld en Groeizaam zijn jagers, de heer Wolf, hoofdman en de heer Leeter, Priester. Verder treden op mevrouw M. Krolis, en de heren Hennep, Promes en Pinas, Mevrouw P. Bosnie en de heren Naarden, Leeman, Burleson, del Prado en Malmberg.

Het spel vraagt om meer dan een reden de aandacht. Het werd geschreven door een Surinaams student in Nederland en wat het aan toneelvaardigheid mist, wint het door de uitgesproken liefde voor het land en zijn volk.

Het is jammer, dat bij de voorstelling van zaterdag zo weinig niet Surinamers waren gekomen. Het spel, dat in de Nederlandse taal wordt opgevoerd is waard door een ieder te worden gezien.

Al te weinig wordt de toneelkunst op Aruba beoefend. Iedere poging om de belangstelling weer op te wekken dient door een ieder te worden gesteund.

Het programma wordt ingeleid met verschillende demonstraties waarin vooral de bonte verscheidenheid van de Surinaamse bevolking wordt beklemtoond.

—:—

Santiago de Chili. — Chili is door de FIFA aangewezen als het land, waar in 1962 de eindronden van het toernooi om het wereldkampioenschap voetbal zullen worden gespeeld. In augustus gaat een enquête-commissie naar Santiago om te kijken of Chili inderdaad wel in staat is een toernooi van dergelijke omvang te organiseren.

Jeugdige Amerikanen gaan Europa verkennen

Honderden Amerikaanse scholieren zullen de zomer in Nederland doorbrengen

Amsterdam. — Door toedoen van de „American Field Service International Scholarships" zullen deze zomer meer dan 600 Amerikaanse leerlingen van middelbare scholen in juli en augustus bij particulieren in elf Europese landen gastvrijheid genieten. Zij en alle Europese deelnemers die naar de Verenigde Staten zullen vertrekken en uit Amerika terugkeren, zullen via Nederland reizen.

Met het SS. Waterman worden op 21 juni 431 jonge Amerikanen te Rotterdam (Wilhelminakade) verwacht. Van hen blijven er 33 in Nederland (vorig jaar 25) waar zij ieder, steeds voor ongeveer een maand, bij twee verschillende families zullen worden ondergebracht.

De rest reist direkt na aankomst te Rotterdam of de dag daarna door naar Denemarken, Duitsland, Finland en Noorwegen. Met het Ms. Johan van Oldenbarnevelt arriveren op 3 juli eveneens aan de Wilhelminakade te Rotterdam, 184 Amerikaanse studenten voor België, Duitsland, Luxemburg, Oostenrijk, Zweden en Zwitserland.

De Amerikaanse scholieren, die de zomermaanden in Nederland zullen doorbrengen, blijven tot 21 juli op hun eerste logeeradres. Daarna staat voor hen een tweedaags verblijf te Arnhem op het programma. Dat zal worden georganiseerd in samenwerking met de Rotary Club aldaar. Na het bezoek aan de „tweede familie" zal van 20 tot 25 augustus in het Maarten Maartenshuis te Doorn een slotconferentie worden gehouden.

Alle Amerikanen, die op 21 juni en 3 juli met de Waterman en de Johan van Oldenbarnevelt in Nederland zullen aankomen, alsmede een groep van 30 uit Engeland en een van 70 uit Frankrijk en Portugal, in totaal meer dan 700 jongelui, zullen op 25 augustus te Rotterdam aan boord van de Johan van Oldenbarnevelt de terugreis naar de Verenigde Staten aanvaarden.

De Amerikanen, die onder auspiciën van de A.F.S. naar het buitenland worden uitgezonden, blijven slechts gedurende de zomervakantiemaanden in het land van hun tijdelijke bestemming. De honderden Europese, Aziatische en Zuidamerikaanse deelnemers, die jaarlijks door de A.F.S. in de gelegenheid worden gesteld enige tijd in de Verenigde Staten door te brengen, blijven echter langer. Opdat voor hen geen moeilijkheden met de taal behoeven te bestaan, doorlopen zij de gehele laatste klas van een Amerikaanse „Highschool", doen zij er zelfs het eindexamen en leren zij tevens het land nog beter kennen dank zij een mooie reis van enige weken.

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

37

De pastoor filosofeerde graag, maar ook dit is voor een priester heel gewoon: welke priester doet het niet?

In één woord: pastoor Bouwman was een gewoon mens. Wat hem echter bijzonder tekent is het feit, dat hij in alles wat hij deed, liefhebberij scheen te hebben. Zijn aandacht voor mensen en dingen in zijn omgeving werd gevoed door een warme belangstelling. Daardoor was hij nooit iemand tot last, en hij scheen ook zichzelf nooit te vervelen.

En nu ik dit zo neerschrijf, moet ik toch wel bekennen, dat pastoor Bouwman in al zijn gewoonheid eigenlijk een opmerkelijk mens was. Want de warme belangstelling voor het leven begint in onze dagen een zeldzaam verschijnsel te worden.

Ja, nu ik er verder op dóórdenk, was er tóch iets opmerkelijks in het uiterlijk van deze priester: zijn ogen. Zijn grote, lichtgrijze ogen weerspiegelden een ziel die wist wat vreugde en lijden was. Wat hartstocht, deugd, zonde en dood betekenden, een ziel — en dit is het zeldzame — die desondanks een ongebroken bewondering voor het leven had bewaard.

In onze samenleving kennen wij verschillende mensengroepen, die op een meer bijzondere wijze geroepen zijn de gemeenschap te dienen: geneesheren, onderwijzers, kunstenaars, priesters — vooral ook priesters.

Is het u nooit opgevallen, dat er zich juist onder dezen zoveel typen bevinden? Welnu, het is waarschijnlijk maar een dwaze opvatting van me, en toch geloof ik het stellig: ik geloof dat, als God ons roept, Hij ons meteen voor een hachelijke keuze stelt: want Hij roept ons uitsluitend tot de heiligheid, en wie die niet weet te bereiken, wordt een type; dat is een spotprent op de heiligheid.

Pastoor Bouwman was naar mijn overtuiging een heilige.

Ik vertelde hem alles, letterlijk alles, zonder iets te verbloemen. Ik ben wel een half uur aan het woord geweest. De priester hoorde mij aan met een belangstelling, die geen seconde verflauwde.

Dit luisteren alleen al was een onnoemelijke verlichting voor me. De ondraaglijkste dingen immers zijn die, waarvan je weet dat geen ander ze weet.

Toen ik uitgesproken was, ging pastoor Bouwman rustig naar een wandrekje, schoof een gebloemd gordijntje weg en haalde er een grote kist sigaren uit.

„In de handel kosten ze meestal een kwartje per stuk," verduidelijkte hij, „maar ik heb ze van een vriend, die sigarenfabrikant is. Ik krijg ze nota bene voor een dubbeltje."

Hij hield me de kist voor, maar ik bedankte.

„Och, 't is waar ook, jij rookt niet," zei de herder, terwijl hij een sigaar voor zichzelf uitzocht, „dat moet je toch leren, Johan. In een goede sigaar kan een heel stuk wijsheid schuilen. Telkens als de rookwolken rond mijn hoofd optrekken, heb ik het gevoel, dat mijn omgeving er helderder, doorzichtiger uit te voorschijn komt."

Hij lachte.

„Met een goede sigaar zwavel ik mijn hersens uit, gelijk de imker zijn bijenkorven."

Bijna plechtig begon de pastoor aan het ceremonieel, dat bij het aansteken van een sigaar past. Hij bevochtigde de punt.

„Om het dekblad niet te scheuren," legde hij uit. Vervolgens knipte hij zorgvuldig de punt er af, waarbij het op de millimeter scheen aan te komen, hij kneep even op het boveneind, blies aan beide zijden door de sigaar en nam toen zijn aansteker. Na zes keer knippen verscheen er een twijfelachtig vlammetje.

Weer lachte de priester.

„Ik weet, wat je denkt," zei hij.

„Je denkt, dat een aansteker gemakkelijk is wanneer je lucifers op zak hebt. Maar dat is een grove vergissing. Een goede aansteker weigert op zijn tijd. Zijn grote kracht is, dat hij ons telkens voor een risico plaatst. Zo gauw er een aansteker wordt uitgevonden, die op het eerste teken vuur geeft, is zijn doodvonnis getekend."

Ernstig staarde de herder door de maagdelijke blauwe rooksluiers voor zich uit.

„Zie je," vervolgde hij, „ieder man bewaart in zijn hart een heimwee naar de oertoestand van de primitieve volkeren. Ik voor mij ben gehecht aan mijn aansteker, zoals de Batavier gehecht geweest moet zijn aan zijn vuurslag en zijn tondeldoos."

Zijn zonderlinge uiteenzetting had op mij een even zonderlinge uitwerking. Pastoor Bouwman moest hoe dan ook over geheime krachten beschikken. Het leek wel, of hij met zijn beschouwing over het sigarenvraagstuk mijn eigen vraagstukken had ondergraven. Ik begon in ieder geval danig te twijfelen aan hun belangwekkendheid. Al mijn hevige gemoedsbewegingen schenen me plotseling betrekkelijk toe, zo geheel van voorbijgaande aard.

„Wat.... wat raadt u mij te doen?" vroeg ik onzeker.

Met een vlugge beweging wuifde de priester een dichte rookwolk aan flarden.

„Mag ik jou eerst eens wat vragen?", zei hij levendig, „kom je hier uitsluitend om goede raad, of kom je hier om je onder mijn leiding te stellen?"

Ik keek hem verbluft aan.

„Dat is een heel groot verschil", verduidelijkte hij.

„Nu goed," antwoordde ik vlot, misschien wel iets te vlot, „ik zal me aan uw beslissingen onderwerpen."

Hij knikte voldaan.

„Mooi," zei hij glimlachend, „dat maakt de zaak al heel wat eenvoudiger. Welnu, je krijgt van mij een opdracht." Ik had er niet het flauwste vermoeden van, wat er komen ging.

„Ik draag je op, een meisje te kiezen uit de goede boerenstand, en daarmee een geregelde verkering te beginnen."

(Wordt vervolgd)

Rasverbetering Arubaanse varkens

Oranjestad. — Ter verbetering van het ras van de varkens op Aruba werd door de veterinaire dienst weer een drietal rasvarkens, (een beer en twee zeugen) uit Nederland gearriveerd. De dieren arriveerden gisteren aan boord van de Riton.

Het wordt dus weer tijd de hekken rond de tuinen te versterken en na te zien, zolang het de gewoonte blijft dat de eigenaars van varkens, evenals de geiten en ezelhouders, ongestraft hun vee laten „weiden" in andermans tuinen.

Rasverbetering heeft weinig zin, als de veehoudersgewoonten niet tevens aan banden worden gelegd en worden verplicht hun vee werkelijk te onderhouden.

De veehouderij van Aruba parasiteert op de meest afschuwelijke wijze op de gemeenschap en heeft ook overigens meer van dierenmishandeling met het oogmerk daar op de meest gemakkelijke wijze wat geld aan te verdienen.

Het ras zal pas dan werkelijk verbeteren als er behoorlijke wettelijke regelingen komen. Dan zal het ook niet meer nodig zijn om, zoals thans gebeurd is geweldige reclameborden te plaatsen langs de nieuwe boulevard en daardoor het (niet veehoudend) publiek op te wekken andermans vee weg te jagen als het de palmen vernielt.

Toneelgroep '58 eind juli naar ARUBA

Oranjestad. — De toneelgroep '58, onder leiding van Bert van der Linden en bestaande uit de dames Myra Ward en Ans Koppen en de acteurs Paul Steenbergen en Allard van der Scheer zal op 25 en 30 juli twee voorstellingen op Aruba geven. Het is reeds vele jaren geleden, dat men op Aruba van beroepstoneel heeft kunnen genieten en het is zeer te prijzen, dat de afdeling toneel van het Cultureel Centrum Aruba in nauwe samenwerking met de Arubaanse Kunstkring de toneelliefhebbers in de gelegenheid stelt kennis te maken met het hedendaagse Nederlandse toneel.

Het gezelschap zal één voorstelling geven van het charmante vlotte Franse blijspel „De man, de vrouw en de moord" en één voorstelling van „Een maan voor de misdeelden" van de nog niet overtroffen Amerikaanse auteur Eugene O'Neill.

Het De Veer Theater zal op de genoemde avonden ongetwijfeld te klein zijn om alle belangstellenden voor dit unieke toneelfestijn te kunnen bevatten.

Laatste ronde Salk-vaccinatie

Oranjestad. — Op maandag 16 juni is door de Schoolartsendienst een aanvang gemaakt met de derde en laatste ronde van de Salk vaccinatie tegen de kinderverlamming.

In afwijking van de beide vorige rondes worden nu eerst aan alle schoolgaande kinderen een injectie gegeven. Als alle schoolkinderen een beurt gehad hebben volgen de jongere kinderen. Hiervoor zullen bekendmakingen via kranten en radio gemaakt worden. Doordat voorlopig slechts één dokter en één verpleegster beschikbaar zijn, moet deze scheiding wel gemaakt worden.

Het is van grootste belang dat alle kinderen ook de derde injectie krijgen, want zonder deze zijn de twee eersten waardeloos. Daarom is het ook van groot belang dat kinderen niet nodeloos van school wegblijven in deze tijd. Voor de kinderen die ziek geweest zijn zal later nog gelegenheid zijn de derde injectie te krijgen. (Voorl. d.)

Post van de Bovenwinden

Allemaal leugens

Ze maken met mij wel gemakkelijk met de verklaring dat deze rubriek allemaal leugens zijn. Ik hou van deze uitspraak omdat hij zo duidelijk is. Een simpele uitspraak maar daarom niet mager, integendeel het kan niet vetter, het is gewoon allemaal, een allesomvatten woord. Nu kan er voor een schrijver niets gemakkelijker zijn dan zijn keuze uit leugens; moest hij zich beperken tot waarheid, zijn schrijfgebied zou meteen zeer bepaald zijn, hij heeft dan maar een beperkte keuze, hij kan de grens niet overschrijden. Geef mij dan maar de schrijver van allemaal leugens. Zeker hij kent ook afpalingen want hij mag het gebied van de waarheid niet betreden, hij moet maar steeds zorgen dat het toch vooral niet waar is, wat hij schrijft naar doet hij dat, dan is hij 't ventje.

Nogwel van hogerhand heb ik deze uitspraak; wat kan meer geruststellender zijn. Een bestuursman (een wethouder is toch een bestuursman) benaderde een persoon, die hij van schrijven verdacht — voor hem, de gezagsman, wel een heel mysterieuse bezigheid, aangezien hij zelf niet lezen kan. En de waarheid getrouw zeide hij: men heeft mij verteld, dat er in de krant over de Bovenwinden wordt geschreven en 't zijn allemaal leugens. 't is maar dat de lezers nu gewaarschuwd zijn.

Eisenhower beschermt Sherman Adams

Washington. — President Eisenhower heeft zich op zijn persconferentie krachtig achter zijn eerste medewerker, Sherman Adams, gesteld en gezegd, dat Adams een onvolprezen ambtenaar is, die een moeilijke taak goed, eerlijk en volijverig vervult.

De president liet er geen twijfel over bestaan, dat hij Adams zal handhaven: Ik heb hem nodig, zo zei hij.

Op Adams is kritiek geoefend omdat hij geschenken zou hebben aangenomen van een Bostonse industrieel. Maar Adams heeft voor een congrescommissie verklaard, nimmer misbruik gemaakt te hebben van zijn positie om beslissingen van regeringsbureaus ten gunste van wie ook te beïnvloeden. Eisenhower zei o.m. nog, dat een geschenk niet altijd een steekpenning behoeft te zijn.

Arubaanse delegatie uit NEW YORK terug

Oranjestad. — De Heren O. S. Henriquez en C. Whitfield, die deel uitmaakten van de Delegatie welke onlangs naar New York vertrok teneinde besprekingen te voeren met de Grace Line, keerden op Aruba terug. Het ander lid van de Delegatie, de Heer G. de Veer Jr., is verleden zaterdag gearriveerd.

Behalve de onderhandelingen met de Grace Line, het succesvolle resultaat waarvan inmiddels bekend is, heeft de Delegatie verscheidene andere besprekingen gehouden.

Met de Directie van Singmaster & Breyer heeft Gedeputeerde Henriquez contact opgenomen over bijzonderheden m.b.t. de verdere afbouw van de nieuwe Water — en Elektriciteitsfabriek. Voorts heeft de Delegatie met de Condado Caribbean Hotel Maatschappij gesproken over de opening van het Aruba Caribbean Hotel, hetwelk eind van dit jaar zal plaatsvinden, terwijl van de gelegenheid gebruik werd gemaakt om kennis te maken met de Adspirant Hotel Manager, die Zwitser is van geboorte en op een degelijk opleiding en ruime ervaring in zijn vak kan bogen.

Tevens werd de publiciteit, zowel m.b.t. het Hotel zelf, als die over Aruba in het algemeen met de betrokken Advertising Agency en Public Relation onder de loupe genomen. Het betreft hier een Publiciteits Campagne, welke zowel in de Verenigde Staten als in Venezuela zal worden op touw gezet.

Tenslotte heeft de Delegatie nog andere zeer vruchtdragende besprekingen gevoerd, o.a. met enkele Luchtvaart — en Scheepsvaart Maatschappijen. (voorl.dienst)

Cruwelijk!

Oranjestad. — Van een overigens altijd zeer nette en rustige vereniging ontvingen wij een uitnodiging tot het bijwonen van een gezellige „bonte" avond. We gaan er graag heen, maar zullen het eerste nummer „Opening van de voorzitter" maar missen. Onze maag is niet zo sterk en bovendien kennen we die voorzitter als een vriendelijk man. Het als het met het sluiten niet zo best wil lukken, bovendien wat wordt een griezelige vertoning en misdadig.

Grote belangstelling voor het Jazz-festival

Oranjestad. — Van organisator Richard de Keyzer vernemen dat er flinke belangstelling bestaat voor het jazz festival, dat morgen op Basiruti wordt gehouden. Ingeschreven hebben de Blue Room Combo, Lennies Combo, de Star Dusters en de Combo Sonora del Caribe.

Verder brengt een kwartet progressie, moderne jazz, een ander kwartet ouder jazz en de four diamonds zullen eveneens hun medewerking verlenen.

Een speciale attractie van de avond zal zijn het optreden van een in Canada en Amerika bekend jazz accordeonist en pianist, de Fransman Guignart.

De heer Guignart vertoegt met vakantie op Aruba en verklaarde zich spontaan bereid mee te werken.

Uit Politieberichten

Een zeer opgewonden heer kwam aangifte doen van het feit dat hij zijn vrouw had „doodgestoken" Bij politioneel onderzoek bleek de vrouw een zeer kleine en lichte verwonding aan de borst te hebben. De „doodgestoken" dame wenste geen aangifte te doen tegen haar echtgenoot....

De kinderverwaarlozing naast de deur werd buurvrouw te erg en zij bracht een ongeveer zes maanden de baby naar de politiewacht. Daar vertelde zij hoe haar buren zich niets van de drie kinderen aantrekken. De man werkt bij Lago en de vrouw is dienstbode. Gezien de staat van verwaarlozing werden ook de twee andere kinderen opgehaald en alle drie voorlopig bij anderen ondergebracht. De baby ging naar Casa Cuna.....,

De eigenaar van een restaurant en bakkerij in de B. van der Veen Zeppenveldtstraat te Sint Nicolaas deed aangifte dat uit zijn kasregister geld was ontvreemd. Na onderzoek werd een man aangehouden die de diefstallen bekende....

Na een vechtpartij tussen een „touriste" en een man moesten de politie en dokter Dussenbroek in het geweer komen. De arts hechtte een gescheurde lip van de heer en de politie maakte P.V. van een en ander op.

Kwajongens schoten met een windbuks door de glazen shutters van de Beatrixschool op een grote inktfles. Het schot was in de roos en in de klas dreef een inktzee.

De Freres riepen de politiehulp in toen een man die onder invloed verkeerde schoolkinderen met stenen bekogelde. Toen de politie kwam was de man verdwenen.

Uit de rechtszaal

Oranjestad. — Voortgezet werd door de Rechter in Eerste Aanleg de behandeling van de zaak tegen de vijf en dertig jarige werkman van Lago, die zijn chef met een mes in de rug stak. Uit het in opdracht van de Rechter opgestelde psychiatrisch rapport blijkt, dat de man in zijn schooljaren aan „toevallen" leed.

Hij verstaat zijn vak, maar is niet bovenmatig ijverig. Het is een gesloten man, die zijn emoties moeilijk kan verwerken. Verminderd toerekeningsvatbaar.

In zijn requisitoir merkt de Officier op, dat het hier gaat om een eenvoudige zaak met duidelijk bewijs. Voorbedachte rade is bewezen, waaruit volgt: poging tot moord. De man heeft alle mogelijke kleine zaken opgeblazen en neemt wraak door te steken met een zeer scherp mes. De strafkaart van verdachte toont meer van dit soort delikten en reeds drie gevangenisstraffen. De eis is drie jaar en zes maanden met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht.

Pleiter mr. Royer trekt uit de gegevens andere conclusies. Verdachte was niet van plan de Amerikaan te vermoorden. Daar vond hij hem niet belangrijk genoeg voor en bovendien verklaarde hij zelf, te veel verantwoordelijkheid te gevoelen voor zijn kinderen, om dat te doen. Toen het slachtoffer op de grond lag, was niets gemakkelijker geweest dan hem te doden, maar verdachte heeft dit niet gedaan. Het slachtoffer behandelde verdachte slecht. De man wist de mensen niet te nemen, hoe zij waren en kon zich ook niet aanpassen.

Als men bovendien nog rekening houdt met de geringe intelligentie van verdachte, meent pleiter met klem te mogen aandringen op uiterste clementie. De Rechter bepaalt vonniswijziging op over 14 dagen.

De volgende verdachte wierp met stenen naar de ruiten van een club in Sint Nicolaas. Ofschoon hij ter verontschuldiging aanvoert, onder invloed van alcoholica te zijn geweest, was hij toch niet zo beneveld dat hij de politieauto niet herkende. Toen deze ten tonele verscheen nam hij overhaast de benen.

Eis en vonnis zijn dan zes weken waarvan vier voorwaardelijk en met een proeftijd van drie jaren.

Jarenlang maakte de volgende verdachte, een 48-jarige man van Britse nationaliteit, gebruik van een andermans naam. Hij deed dit om zich zodoende als Nederlander te kunnen uitgeven en zonder enige restrictie op Aruba te werken. Zelfs in zijn huwelijksakte werden valse naam en adres opgenomen.

Bij de burgerlijke stand werd de naamsverwisseling toevallig opgemerkt, toen de eigenaar van de naam zich op een gegeven moment ook op het eiland vestigde.

De man zit er nu over in. Hij vreest dat hij zijn werk bij Lago zal verliezen indien hij veroordeeld wordt.

Berouw komt echter te laat.... Het vonnis luidt drie maanden, waarvan twee voorwaardelijk en met een proeftijd van drie jaren.

Geslaagd

Oranjestad. — Uit Nederland werd bericht ontvangen dat Ernita Croes, dochter van de familie Jacobo Croes, in Amersfoort slaagde voor het eindexamen van de Middelbare Meisjesschool.

Van Armando Muyales werd bericht ontvangen, dat hij slaagde voor het examen „Gemeente administratie".

Onze gelukwensen.

AGENDA

West-End:
„Action of the tiger" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:
„Gunfight at the O. V. Coral" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„En effeuiliant la Marguerite" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe:
„Ay que cinco minutos" om 8 uur n.m.

Baseball Nieuws
Zondag 22 juni a.s. in het Rif-Stadion.
10 uur: Pampero — Sta. Rosa Indians (AA)
12.30 uur: Jong Curaçao — Los Tigres (A)
14.30 uur P.S.V. — Rochester (A)
Op Suffisant.
15.00 Dep. Venezuela — Antilliana (A)

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino, tel: 23526:
Zuster Veeris, tel: 35747:

Pater WEIDMAN neemt voorlopig afscheid van SURINAME

Ernstige vermaning aan leden van PSV om disciplinair te stemmen

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Pater J. Weidman, die de stichter der Progressieve Surinaamse Volkspartij wordt genoemd, vertrok maandag 16 juni naar Nederland voor medische behandeling. Hij is reeds enige tijd ziek en onderging hier al een operatie. Zondag de 15de heeft de PSV in een zeer druk bezochte openbare vergadering in theater Luxor afscheid van hem genomen.

Bij dit afscheid wekte pater Weidman de PSVers op om bij de aanstaande verkiezingen disciplinair te stemmen op alle 10 candidaten van de samenwerkende partijen. Anders stemmen noemde hij woordbreuk en verraad. Hij verklaarde het niet met alles wat in de partij gebeurt eens te zijn, maar dit is voor hem geen reden de partij de rug toe te keren. Integendeel is het een aansporing met nog meer ijver te werken. Aan de partij schonk hij een nieuwe vlag als symbool dat hij in gedachten met haar blijft. De pater hoopte in october naar Suriname te kunnen terugkeren en dan zijn ideaal verwezenlijkt te vinden, namelijk dat de arbeiders verbroederd zijn.

Pater Weidman is via de arbeidsbeweging in de politiek gedreven. In de jaren veertig toen de vakbeweging nog in haar kinderschoenen stond en het politiek partijwezen niet bestond, was deze priester gevierd als predikant en mentor van de arbeiders die steeds bij hem om raad konden aankloppen. Hij hielp de arbeiders zich organiseren. Toen het politiek-partijwezen zich begon te formeren aan het eind der veertiger jaren stonden deze arbeiders erop dat hij hen behulpzaam zou zijn bij de organisatie. Zo ontstond de PSV waarin pater Weidman een centrale figuur werd. Een niet onbelangrijk aantal katholieken was tegen de figuur van een geestelijke in de politiek. Zij wezen erop dat elke aanval op de geestelijke-politicus een aanval zou worden op de Missie als zodanig. In de eerste jaren van de partijpolitiek is deze vrees helaas ook bewaarheid geworden.

Voor de Progressieve Sur. Volkspartij en de Progressieve Werknemers Organisatie heeft pater Weidman zeer grote verdiensten gehad als organisator. Aangezien hij ook de gave van het woord bezit, was zijn invloed enorm.

Ruim twee jaar geleden trok hij zich terug uit de actieve politiek om zich in hoofdzaak bezig te houden met de PWO. Van de PWO hoort men weinig, omdat ze geen spectaculaire stakingsacties voert, maar moeilijkheden langs rustige wegen oplost. Onder Weidmans leiding is ze ongetwijfeld de best georganiseerde vakbeweging in Suriname met een bloeiende spaarbank en drukbezochte cursussen voor vakonderwijs en voortgezet lager onderwijs. Voor de vrouwen worden lessen in de naaldvakken en huishoudelijke werkzaamheden gegeven. Teneinde werkloosheid te helpen bestrijden heeft de PWO enige tijd huizen gebouwd.

Op de afscheidsbijeenkomst in Luxor was ook de politicus-vakbondleider Jopie Pengel aanwezig. Deze erkende pater Weidman als de kampioen van het algemeen kiesrecht, „zonder hetwelk een man als ik wellicht nooit een kans gemaakt zou hebben." Pengel zei dat de samenwerking der vakbonden dichter bij is dan men denkt. „Mochten wij in het verleden elkaar hebben bestreden, thans zijn wij voorbestemd vrienden te zijn en te blijven."

Pater Weidman stipte in zijn afscheidswoord ook de splitsing aan die in het broederhuis (der katholieken) is ontstaan. Een actie om de kloof te overbruggen heeft niet mogen baten, maar de tegenstelling wordt zelfs feller, hetgeen hij droevig noemde en betreurde.

Britse treiler vist periscoop en toren van bemande BRITSE duikboot op

Newlyn. — De Britse treiler St. Clair heeft de zwaarste vangst in de Britse visserijgeschiedenis gedaan. Toen dezer dagen bij de Scilly eilanden het treilernet werd opgehaald, kwam eerst een periscoop en daarna de toren van een Britse duikboot boven water.

Achteraf bleek, dat de commandant van de ondergedoken duikboot de treiler wel had horen aankomen, doch dat hij verwacht had dat het schip hem zou passeren. Toen echter het treilernet over zijn commandotoren viel, besloot hij boven water te komen. De kapitein van de treiler heeft onmiddellijk mededeling van zijn vangst gedaan aan de admiraliteit en aan zijn reder. Geen der schepen is beschadigd.

De Voetbalwereldkampioenschappen

West-Duitsland, Frankrijk, Zweden en Brazilie naar de halve finales

RUSLAND verrassend door organisator uitgeschakeld

Stockholm. — De uitslagen van de kwartfinales van het tornooi om het wereldkampioenschap voetbal waren: Malmoe: **West Duitsland — Zuid Slavie 1-0** (1-0), Norrkoeping: **Frankrijk — Noord Ierland 4-0** (1-0), Stockholm: **Zweden — Rusland 2-0** (0-0), Gothenborg: **Brazilie — Wales 1-0** (0-0).

Wedstrijdenverslagen:

West-Duitsland — Zuid-Slavië

Titelhouder Duitsland heeft een zware strijd moeten leveren tegen Zuid-Slavie. De Zuid-Slaven waren vooral in de tweede helft sterker en gaven gedurende de gehele wedstrijd blijk over een betere techniek te beschikken.

De ploeg van Sepp Herberger had echter weer een onuitblusbare strijdlust en vooral wisten de Duitse voorwaartsen wat schieten was.

In die aanval was **Rahn** weer de grote man, hij was ook de maker van het enige doelpunt.

Frankrijk — Noord-Ierland:

Het Franse elftal dat het tot nu toe zo verrassend goed doet, heeft tegen Noord-Ierland een prachtig veldspel laten zien. In de eerste helft wisten de Britten door hun vinnige strijdlust de stand tot 1-0 te beperken, nadien moesten ze echter nog drie doelpunten toestaan.

Het Franse binnentrio Fontaine — Kopa — Piantoni was weer geweldig op dreef.

RechtsbuitenWielsnieski maakt 1 minuut voor rust 1-0. Na rust werd het door Fontaine (tweemaal) en Piantoni 4-0.

Brazilië — Wales

Wales heeft zich met groot enthousiasme verdedigd tegen het favoriete Brazilie.

De Brazilianen hadden last van de koude en geen enkele maal zag men dat flitsende aanvalsspel, waarmee Rusland verslagen werd. Toch waren zij de Welhsman in elk opzicht de baas.

Slechts Kelsey liet zich niet passeren. De Welse doelman speelde een heldenrol. Hij stopte schoten van Zagallo en Mazzola op grootse wijze. Eerst in de 24e minuut van de tweede helft kon Pele via de paal scoren.

Zweden — Rusland:

Een uitgeruste Zweedse ploeg heeft een vermoeid Russisch team zijn wil kunnen opleggen. Nadat in de 4e minuut van de tweede helft Hamrin met een snelle reactie doelman Jashin verslagen had, bleef Zweden het accent op de aanval leggen. Een tactiek die twee minuten voor tijd nog een doelpunt opleverde (Simonsson.)

De Zweedse ploeg met veteraan Gren als uitblinker speelde vaak de Russische verdediging dol.

Eenmaal moest Jashin zelfs de doorgebroken Hamrin al vallend vastgrijpen om een doelpunt te voorkomen. In de Russische ploeg ontbrak aanvoerder Netto. —

Op dinsdag 24 juni worden de wedstrijden van de semi-finale gespeeld. Het programma is als volgt:

West Duitsland — Zweden.
Frankrijk — Brazilie.



Een opname van de beslissingswedstrijd, die op 17 juni jl. tussen Hongarije en Wales werd gespeeld in de eindronde van het toernooi om het voetbalwereldkampioenschap. Wales won de ontmoeting met 2—1. Foto: in hun ijver om de midvoor van Wales, John Charles, het scoren te beletten, raakten de Hongaarse spil, back en keeper met elkaar in bôtsing.

EDMUNDO CONFESOR tot trainer Curacaose jeugdselectie aangesteld

Willemstad. — Het besluit van het C.V.B.-bestuur om Edmundo Confesor aan te stellen als trainer van het jeugdelftal, dat in juli as. tegen een Nederlandse jeugdselectie zal uitkomen, hebben wij ten zeerste toegejuicht. Eindelijk heeft men de hand in eigen boezem gestoken en een ex-internationale voetballer de kans gegeven zijn capaciteiten op het gebied van het trainen te tonen.

Naar onze mening is Edmundo Confesor de juiste man op de juiste plaats om in de tijd, die ons nog rest voor de ontmoeting tegen de Nederlandse jeugdselectie een zo goed mogelijk team samen te stellen. En waarom juist Confesor?

Hij is het immers, die de drie buitenlandse trainers, die Curaçao heeft gehad, heeft meegemaakt en bijgestaan. De meeste trainingen werden door hem in de loop der jaren bijgewoond, terwijl hij als oud-voetballer zeker wel zal weten welk systeem het meest geschikt is voor de tegenwoordige voetballers en welk systeem er nog moet worden geadopteerd om in de komende jeugdlanden-ontmoetingen een zo goed mogelijk figuur te slaan.

Het gevaar in de aanstelling van Confesor als trainer schuilt volgens vele voetballiefhebbers echter in het feit, dat deze persoon door de voetballers niet gerespecteerd zal worden, aangezien men meestal meer ontzag heeft voor een buitenlandse trainer. Ofschoon hier inderdaad wel iets voor te zeggen is, behoeft dit helemaal niet zo te zijn. Onze mening is, dat, indien de voetballers het goed met zichzelf menen, zij de nieuwe trainer in de persoon van Edmundo Confesor zullen steunen in zijn moeilijke taak door hem de nodige medewerking te verlenen en zijn instructies strikt op te volgen. Edmundo Confesor zal als trainer vooral nu, waar het Curaçaose voetbal in een donkere periode verkeert, geen gemakkelijke taak hebben en zal door streng optreden de discipline in de ploeg moeten weten te handhaven. Voor hem is het dan ook beslist nodig, dat hij de morele steun van het gehele C.V.B.-bestuur, alsmede van de voetballiefhebbers op zich weet, zodat hij — hierdoor gestimuleerd — kan komen tot het naar behoren uitvoeren van de hem opgedragen taak.

Wij willen **reeds nu** waarschuwen voor „would-be"-experten, die zich eerstdaags met de trainingen en het samenstellen van de elftallen zullen gaan bemoeien.

Reeds nu moet men vaststellen wie het elftal zal samenstellen. Zal het Confessor zelf zijn of een te benoemen commissie? Indien het de commissie zal zijn, moet men deze liefst zo spoedig mogelijk benoemen, zodat de leden hiervan ook de trainingen kunnen bijwonen!

Indien het Confessor zelf is, die de ploeg zal samenstellen, moet men ervoor waken, dat deze trainer niet beinvloed wordt, noch door het publiek, noch door de voetballers, noch door de pers, noch door bestuursleden van de C.V.B. Wij willen, dat aan Edmundo Confessor „carte blanche" wordt gegeven om met de selectie te doen en laten wat hij wil en men moet ervoor waken, dat geen invloeden van welke aard dan ook ertoe zullen leiden het werk van trainer Edmundo Confesor ongunstig te beinvloeden.

Alleen medewerking in de ruimste zin des woords van allen, die nog iets voor ons voetbal voelen en vertrouwen in trainer Confessor, kunnen ertoe leiden, dat wij in de komende jeugdontmoeting tegen Nederland nog iets kunnen presteren.

Mac Millan legt Cyprus-plan aan Lagerhuis voor

Londen. — De Britse premier, MacMillan, heeft gistermiddag bekendgemaakt dat het Britse plan voor Cyprus dit eiland een systeem van vertegenvoordigde regering zal geven met Turkse en Griekse Cyprioten, die elk in hun eigen gemeenschapszaken automonie zullen hebben.

Bij het afleggen van zijn verklaring, zei MacMillan dat de Griekse en Turkse regering gevraagd zal worden met de Britse gouverneur samen te werken om deze politiek te verwerkelijken. De premier beschreef de nieuwe politiek als een „avontuur voor het deelgenootschap" tussen de gemeenschappen op het eiland en de regeringen van Griekenland, Turkije en Engeland. Hij deelde mee de premiers van Griekenland en Turkije persoonlijk verzocht te hebben om deze politiek in een geest van samenwerking en matiging te benaderen.

Om tijd te winnen voor de volledige uitwerking van „het nieuwe beginsel van deelgenootschap" zal de internationale status van het eiland zeven jaar onveranderd blijven. (Hetgeen betekent dat het eiland onder Britse Soevereiniteit blijft.) Om aan het verlangen van de Griekse en Turkse Cyprioten naar 'n erkenning als Grieken en Turken tegemoet te komen zal de Britse regering 'n overeenkomst toejuichen, waarbij zij met behoud van hun Britse nationaliteit ook de Griekse of Turkse nationaliteit zullen verkrijgen. Er zal een afzonderlijk huis van vertegenwoordigers komen voor elk van beide gemeenschappen en deze zullen wetgevend gezag hebben in gemeenschapszaken.

Het gezag voor binnenlands bestuur op ander gebied dan de veiligheid binnen de gemeenschap of in het land zal berusten bij een raad onder voorzitterschap van de gouverneur, die over aanvullende bevoegheden zal beschikken om te verzekeren dat de belangen van beide gemeenschappen beschermdt worden.

Buitenlandse zaken, defensie en binnenlandse veiligheid resorteren onder de gouverneur, die daarover overleg pleegt met de vertegenwoordigers van de Griekse en Turkse regering, de Britse regering is van mening dat als het nieuwe plan volledig in werking kan treden de gewelddadigheden op het eiland een einde zullen nemen. Daarna zal Engelang de noodtoestand misschien kunnen opheffen, waarmee de terugkeer voor verbannen Cyprioten open zal staan.

MacMillan zei dat als Griekenland en Turkije bereid zijn om gezamenlijk mee te doen aan dit experiment, Engeland „te gelegener tijd" bereid zal zijn de Soevereiniteit over het eiland als een bijdrage aan een blijvende oplossing met hen te delen.

Curacaose A-klasse Baseball-Competitie

Willemstad. — In de A-competitie baseball om het Curaçaose kampioenschap leed Los Tigres gisteravond de eerste nederlaag. Het was het op de tweede plaats staande Rochester, dat de leiders van de A-klasse een verpletterende 2—19 nederlaag toebracht.

Het was pitcher Erwin Duinkerk, die Los Tigres versloeg en niet minder dan vijftien strike-outs op zijn naam bracht. Hierdoor won Duinkerk zijn vijfde wedstrijd in de A-klasse. Tot nog toe verloor hij niet. Rochesters Boy Honely sloeg in deze wedstrijd een „grand-slam"homerun.

Verder versloeg Sithoc het negental van Rocket met 10—5.

De ranglijst toont thans het volgende beeld:

	gesp.	gew.	verl.
Los Tigres	9	8	1
Rochester	9	7	2
Sithoc	9	6	3
Rocket	10	6	4
Suffisant	9	5	4
Dep. Venezuela	9	4	5
Antillanos	8	3	5
P.S.V.	7	0	7
Jong Curaçao	8	0	8

SPORTBERICHTEN

Los Angeles. — De Amerikaanse bokser Davey Moore, de eerste uitdager naar de wereldtitel vedergewicht, heeft gisteravond in een gevecht over tien ronden de Mexikaan Lauro Salas, oud-wereldkampioen lichtgewicht, op punten verslagen te Los Angeles. De beslissing van de jury en de scheidsrechter was eenstemmig.

New York. — Yama Bahama behaalde woensdagavond een unanieme puntenoverwinning op oud-wereldkampioen weltergewicht Kid Gavilan.



Te Leeuwarden vond de eerste finish van de Ronde van Nederland plaats. Foto: de winnaar van de eerste étappe, Peter Post, wordt door zijn ploegleider Schulte geluk gewenst.

R. C. C. - Tenniskampioenschap

Willemstad. — Van de zijde van de vereniging R.C.C. vernamen wij, dat in de afgelopen dagen de wedstrijden om het clubkampioenschap herendubbel verspeeld werden. De finale zal op as. zaterdagmiddag gespeeld worden tussen Flores/Bennett en Regales/Phillip, hetgeen ongetwijfeld een spannende strijd zal worden. Het bestuur van de vereniging doet dan ook een dringend beroep op alle leden tijdig aanwezig te willen zijn. De wedstrijd zal aanvangen om 16.15 uur en wordt gespeeld op de banen van Mundo Nobo. En hier volgen de uitslagen van de voorgaande wedstrijden:

De Jongh/De Pool — Flores/Bennett 4—6, 6—2 en 6—2; Rodrigues/Trappenberg — Van Rosberg/Barendregt 6—2, 3—6 en 7——5; Jessurun/Alberto — Rooi/Slijger 6—0 en 6—2; Paulette/Leander — Rodriguez/Trappenberg 9—7 en6—2; Willems/Bonifacio — Jessurun/Alberto 3—6, 6—4 en 6—2; Regales/Phillip — Naar/Hoyer 7—5 en 6—4: Flores/Bennett — Paulette/Leander 6—4 en 6—3; Regales/Phillip — Willems/Bonifacio 6—2 en 6—1.

—:—

Nijmegen. — De derde étappe van de Ronde van Nederland is gewonnen door Van Wetten (Ned. geel). Hij legde de 230 km. van Zwolle naar Nijmegen af in 5 uur 46 min. 54 sec. De Belg Schroeders werd tweede. In het algemeen klassement bleef Kersten (Ned. blauw) leider.

De haven-staking in INDIA duurt voort

Madras. — De politie van Madras heeft dezer dagen van haar vuurwapens gebruik gemaakt toen een 5.000 stakende havenarbeiders probeerden te verhinderen dat nieuw aangeworven arbeiders aan het werk gingen. Drie mensen werden gedood. Bij verdere botsingen tussen politie en stakers werden 115 mensen gewond.

Ook in Calcutta, Bombay en Cochin staken de havenarbeiders. Zij eisen betere arbeidsvoorwaarden.

Colombiaans dames-basketballteam RAS op Curacao

Willemstad. — Hedenmorgen arriveerde op Curaçao de Colombiaanse dames-basketballploeg RAS. De Colombiaanse dames zullen twee wedstrijden op Curaçao spelen, die beide op het J.P.F.-speeldveld plaats vinden.

Hedenavond om acht uur begint de eerste ontmoeting, waarin RAS uitkomt tegen de Curaçaose dameskampioene S.D.L. (versterkt).

Morgenavond speelt RAS dan tegen een Curaçaose selectie.

Van de groene tennistafel

Zondag a.s. tweede open Curacaose kampioenschappen

Willemstad. — Evenals verleden jaar, zal de Curaçaose Tafeltennis Bond in het gymnastieklokaal van H. J. A. Schroederschool op Negropont een massaal toernooi organiseren, waaraan ditmaal door 135 personen zal worden deel genomen. Er zullen niet minder dan 10 kampioenstitels verspeeld worden, nl. vijf in het enkelspel en even zoveel in het dubbelspel.

Vergeleken met vorig jaar is er slechts een 15-tal deelnemers meer, doch daar men ditmaal meer inschrijvingen heeft binnen gekregen voor de dubbelspelen, bleek het totaal aantal te spelen wedstrijden zich bijna te hebben vertweevoudigd.

Kon men vorig jaar van 's morgens 10 tot 's avonds 19 uur toe met 6 speeltafels voor 140 partijen, nu zullen 8 tafels van 10 tot 20 uur klaar staan om een reeds van 275 wedstrijden te verwerken.

Natuurlijk heeft de organisatie van dit tafeltennisfestijn de C.T.T.B.-bestuurderen vele hoofdbrekens bezorgd, doch gelukkig heeft men alle problemen naar genoegen kunnen oplossen.

Daar verschillende kampioenen door verblijf buitenslands of vertrek hun titels niet zullen kunnen verdedigen, zullen de wedstrijden van as. zondag enkele nieuwe kampioenen opleveren.

Dit is in de allereerste plaats het geval met de titels in het herenenkelspel 1e, 2e en 3e klasse.

De kampioen van vorig jaar John Elsen is inmiddels naar Europa vertrokken en zodoende krijgt de „grand old man" van het Curaçaose tafeltennis, H. Korff de Gidts, de kans om zich te tooien met de kroon, die hem praktisch reeds een jaar lang toekomt. Ondanks de verrassende nederlaag tegen Hildo Bakhuis bij de jl. gehouden tienkampen geloven wij niet, dat De Gidts zich ditmaal van het kampioenschap zal laten beroven.

Door de overgang van Bakhuis naar de eerste klas, komt ook de titel in de tweede klas vakant, waardoor Juggler Pacquette, de eeuwige tweede, zich ditmaal de lauwerkrans zal kunnen laten omhangen, al zal Joop Kusters, de winnaar van de tweedeklastienkamp, wel roet in dit eten willen gooien.

Lionel Capriles, vorig jaar kampioen in de derde klasse, zal helaas zijn titel, door verblijf in Venezuela, niet kunnen verdedigen. Een prognose voor deze klasse zal niet eenvoudig zijn. Persoonlijk houden wij het op de lange K. Manuel van E.N.J.

De beide dameskampioenen zullen haar titels gelukkig wel verdedigen. Kon vorig jaar nog van een verrassing gesproken worden t.a.v. het behalen van het kampioenschap der 1e klasse, dit jaar heeft mevr. G. Harteloh overdudelijk bewezen, dat zij dubbel en dwars recht had op deze titel. Wij geloven niet, dat een van de andere dames het haar lastig zal kunnen maken, al is het wel spijtig, dat verscheidene prominente speelsters niet zullen deelnemen.

Mevr. Emans, de tweede-klas-kampioen, heeft het gehele jaar niet aan wedstrijden deelgenomen en zal haar titel waarschijnlijk wel moeten afstaan.

Mevr. Hendriks van Asiento zal wel trachten om deze derde titel voor „de olie" in de wacht te slepen.

Voorspellingen te doen voor dubbelspelen staat gelijk met zich op glad ijs begeven. Behoudens het dubbelspel van de heren eerste klas, waar H. Korff de Gidts en F. Mittertreiner wel mede zullen gaan strijken, valt over deze materie niets te zeggen. In ieder geval worden de vele tafeltennisminnenden uitgenodigd om zich zondag 22 juni zelf te komen overtuigen van de uitslagen.

SJERPA-GIDS ontmoette „verschrikkelijke sneeuwman"

Katmandoe. — Een Amerikaanse expeditie onder leiding van prof. Norman Dhyrenfurth is in Katmandoe teruggekeerd van een jacht op de Jeti, de „verschrikkelijke sneeuwman", die in het Himalajagebergte moet leven. Prof. Dhyrenfurth verklaarde bij aankomst, dat een der Sjerpa-gidsen van de expeditie een Jeti heeft gezien en dat de expeditie voorts in holen bewijzen heeft gevonden dat de Jeti werkelijk bestaat.

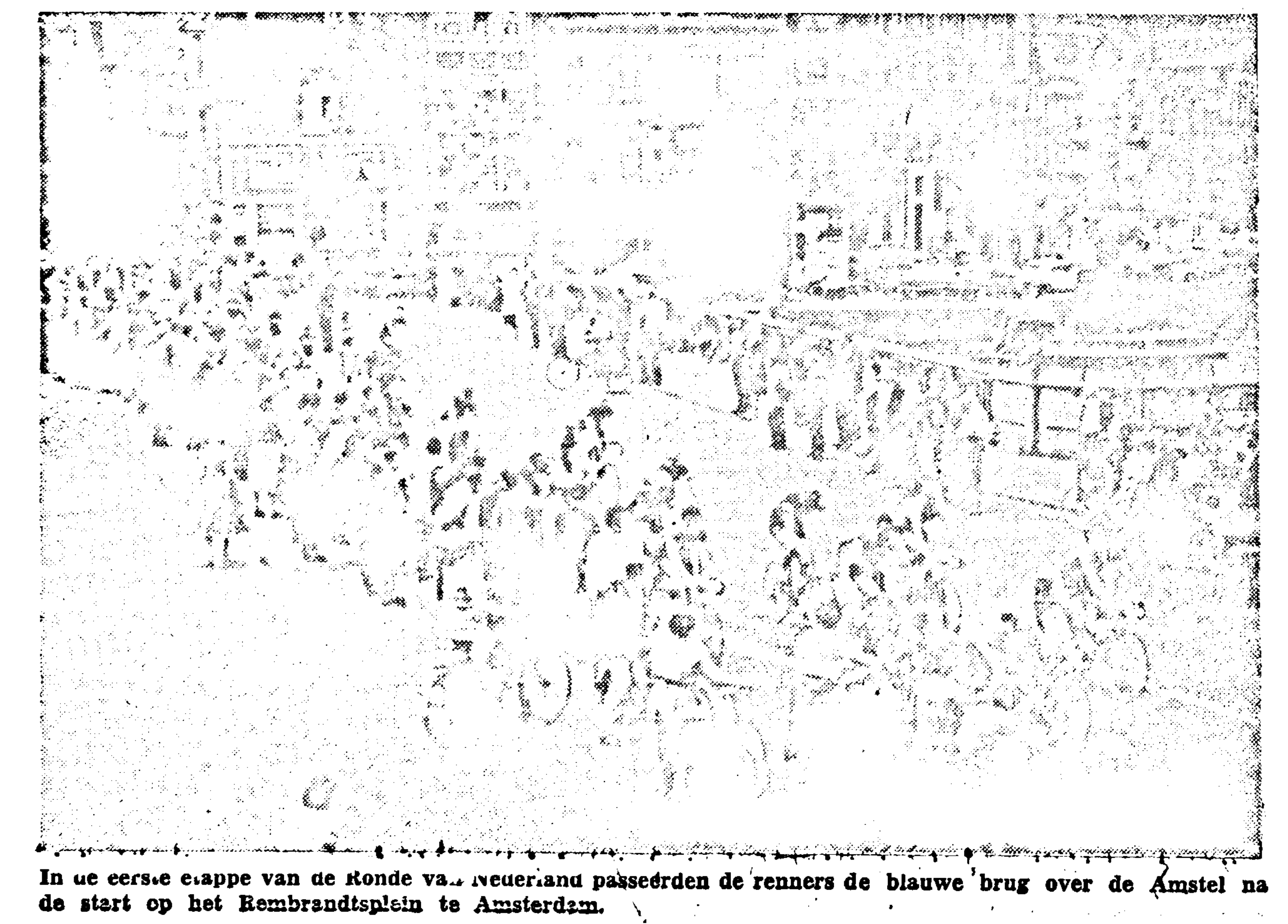
De Sjerpa had met een paar anderen de Jeti ontmoet in het dal van de Doedh Kosi. De verschrikkelijke sneeuwman zat kikkers te eten toen de Sjerpa hem zag en met zijn lantaarn bescheen. De Jeti was kennelijk zeer boos dat hij gestoord werd want hij kwam dreigend op de Sjerpa's af, die daarop als hazen aan het lopen gingen.

Prof. Dhyrenfurth zei voorts, dat de expeditie de gebruikelijke Jeti sporen gevonden en in de holen die bezocht waren, overblijfselen van Jetimaaltijden had aangetroffen.

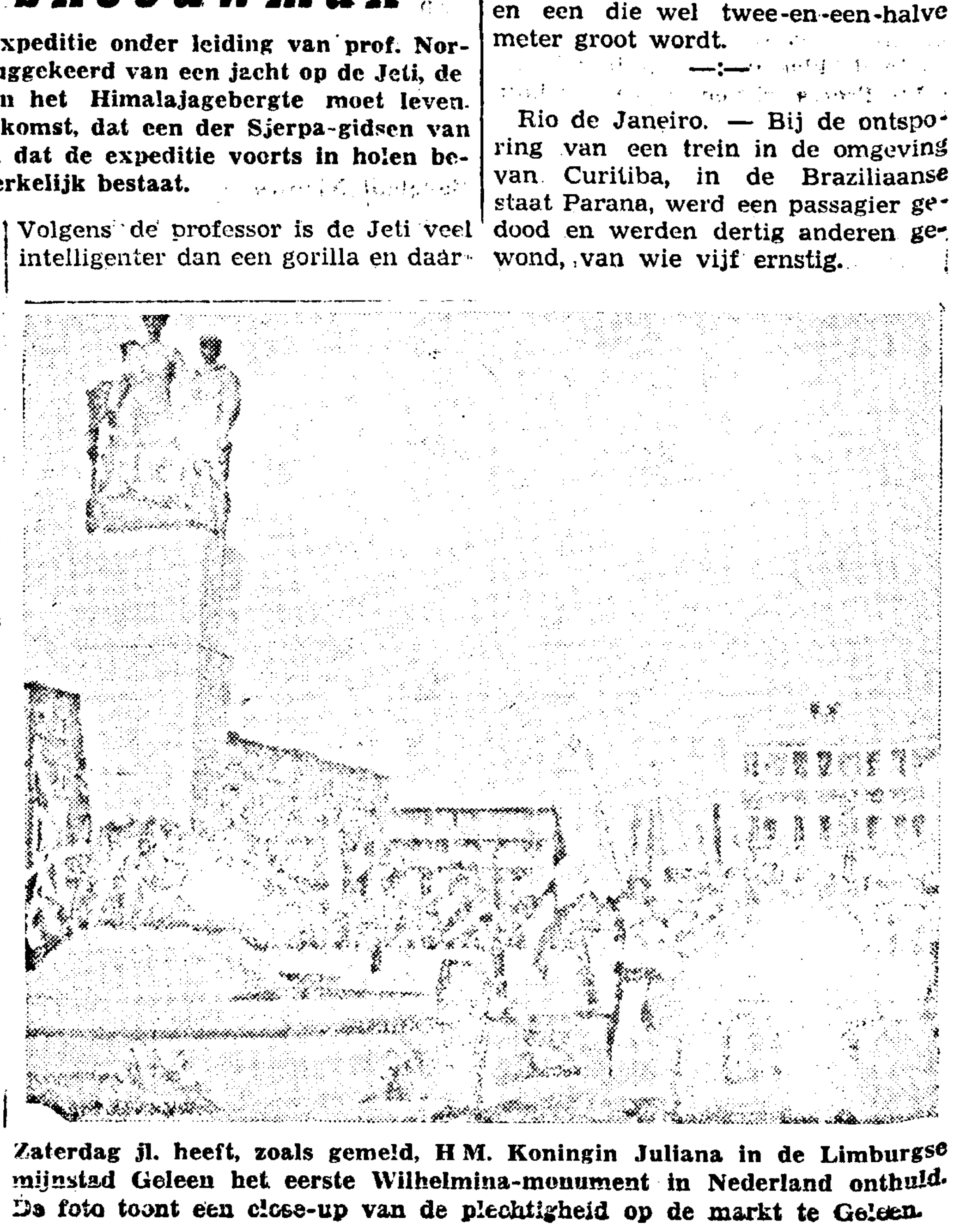
Volgens de professor is de Jeti veel intelligenter dan een gorilla en daardoor zo moeilijk te betrappen. Er blijken overigens twee soorten Jeti's te bestaan, zo zei hij, een die een lengte van circa 1,20 meter bereikt en een die wel twee-en-een-halve meter groot wordt.

—:—

Rio de Janeiro. — Bij de ontsporing van een trein in de omgeving van Curitiba, in de Braziliaanse staat Parana, werd een passagier gedood en werden dertig anderen gewond, van wie vijf ernstig.



In de eerste étappe van de Ronde van Nederland passeerden de renners de blauwe brug over de Amstel na de start op het Rembrandtsplein te Amsterdam.



Zaterdag jl. heeft, zoals gemeld, H.M. Koningin Juliana in de Limburgse mijnstad Geleen het eerste Wilhelmina-monument in Nederland onthuld. De foto toont een close-up van de plechtigheid op de markt te Geleen.